

Сергій Миколин

*Талант
життя любити*

Поезії

Рівне
Видавець О. Зень
2024

УДК 821.161.2 (477)
М-59

Книга видана в авторській редакції і манері

Сергій Миколин

Талант життя любити : поезії / Сергій Миколин. – Рівне : О. Зень, 2024. – 60 с.

ISBN 978-617-601-488-1

Книга «Талант життя любити» видана для загального вивчення й індивідуального застосування.

Цей творчий доробок духовно пізнавального спрямування написаний автором для усвідомлення своєї ролі у цій світобудові і тієї відповідальності всіх за долю планети; для розуміння себе і суспільних надбань у формуванні світоглядних надбудов; для створення умов для гармонійного співжиття зі всіма. Ці дослідження викладені в пізнавально-філософському стилі для бачення людиною себе, своїх можливостей в середовищі людства, природи і Всесвіту.

Автор має більше півсотні книг у своєму доробку. Вони написані на одному подиху за ці десять літ з усвідомленням того, що потреба людства в таких пізнаннях назріла, у цих умовах, що не дають нам спокою день при дні. Тим паче, що розглянуті деякі позиції для практичного застосування.

УДК 821.161.2 (477)

ISBN 978-617-601-488-1

© Сергій Миколин, 2024

*Розгорнута книга в читача
засвідчує, що він її чита,
то так і в житті ми відкриті,
бо готові вчитись жити.*

ТАЛАНТ ЛЮБИТИ

Всесвіт і людей у ньому любити,
то це є талант великий.
Талант в людині, то лиш зерно,
то лиш енергетична здатність,
то лиш можливість прорости
в тих, чи інших діях людських.
Таланти є дарунком святого Духа,
бо він їх несе і засіває ними
по великому Замислу Творця,
а БОГ влаштовує життя так,
щоб створити умови всі,
які дадуть змогу в багатьох прорости.
То хай знання такі чисті і святі
налаштовують кожного із нас
відкрити себе для прийняття,
до активних дій без вихідних,
щоб це зерно-талант проростити,
щоб навчилися доглядати всі
і леліяти на радість собі,
а інших поведінкою своєю
стимулювати до таких дій
на тиху втіху Всесвіту.

* * *

Та талант проявляється сам у тих,
хто собою є відкритим
і в нього є умови прорости,
а ще коли його прояви
побачать рідні батьки
і допоможуть дитині
йому всеціло розцвісти.
Так це є певна турбота,

є певне вміння цей талант розкрити
і цим займаються батьківські уми,
а потім усвідомлено зрілі діти.
Навчатися розкривати здібності свої
практично хочуть лиш третина
і то їх стимулювати слід,
а в іншій третині лиш умови життя
спонукають до розвитку талантів у собі,
як потребу, як тих, кого БОГ любить
за милість, доброту і любов у них,
та все ж третина халатно живе,
чи коли можливостей нема
із за своїх дій негативних у житті.
Саме багатьом талант закритий буде,
коли ми плодимо у житті енергії

негативні.

Велику шкоду Всесвіту, а, найперш, собі
роблять у дитячому віці,
коли талант не узріють батьки,
зазвичай із за нерозуміння тої місії,
яку закладено в дитячу душу,
а багато із батьків і не знають, як, коли
і чим цей талант в дитині проявити.
То знаймо люди, знаймо всі,
що якщо ми в дитині
розкриємо цей талант,
то дитину пустимо у світ
саме для радості творіння
і їй додасться все потрібне
з джерел всесвітніх.
Там є та чиста і свята премудрість,
з якою не зрівняти будь яких батьків,
а це ми пишемо для тих,
щоб довіру мали до святого Духа

і поміч при потребі
просили в Богородиці світу,
чи в сподвижників святого Духа
на Землі,

бо так значимо, щоб вони
в ситуаціях не простих
зуміли відкрити дитячі душі
і дати шанс таланту в них прорости.
Бо багато є тих, хто хотів би,
дитині дати життя щасливе,
та не може сам, не вміє,
чи негаразди не дають, саме
із за помилок-гріхів
рідні дітей таких
і саме в них і нема можливостей.
Багато є й таких, що у всьому
покладаються на ум свій
і на свої статки матеріальні,
та вони не розкривають таланти дитячі,
а бажають з надуманих причин
свої особисті нездійснені мрії,
чи втрачені можливості реалізувати,
або виходять з порівнянь і амбіцій,
думаючи, що з дитини буде спеціаліст,
який так сьогодні популярний
і затребуваний.

Знаймо що талант-зерно,
який визначає спеціальність,
яка у поєднанні дасть дитині
задоволення і усе в житті,
в чому в неї затребуваність буде.
Ця мірка відмірюється всім
по програмі дитячої душі,
з якою вона прийшла у світ
з тими енергіями, які батьки
в родове енергетичне джерело несли
протягом життєвих років своїх.

* * *

Талант великий чоловіку
дав Творець БОГа Духа святого,
щоб він міг життя це любити,
бо дійсно так є у житті,
коли вмієш із любов'ю жити.
Тому і ми називаємо життя саме,
як і якість в нім цю, як святе,

як вершину, як святиню.
Так було і створено нас
по Замислу Творця
для цього і це основа
нашої суті і покликання.
Будь який талант, як дар Творця
має любов велику у собі.
Він в людях і є тому,
що людина стяжала її
протягом життів у віки,
щоб саме через неї
люди її і спізнавали,
як милість і турботу Духа святого.
Мабуть, трошки десь є в мені її,
коли так тягнуся єством до неї.
Мабуть рід її збирав,
а батьки уже передали
і БОГ закріпив її у мені.
Тому й устремління є у ці роки
і хочу й далі себе нею наповняти,
то для цього і вчителя шукав,
та, мабуть, знань для пошуків не мав,
а, можливо й духом, душею не доріс.

* * *

Людей любити,
то це в нашому житті
є талант великий,
тому людей любити
кожному треба вміти.
Любові зерно є у кожного,
тому то кожен з нас
має можливості такі,
щоб нею розкритись.
Одні із наявної чистоти
цим талантом у собі
несуть енергії святі,
наповнюючи простори.
Іншим потрібно пройти
через перешкоди життєві,
щоб очистити єство усе,
то лиш тоді благодать прийде,
яка й засвідчить для шукаючого ума,
що ми уже є готові
пізнавати грані любові.
Талант любити,

то це стан єства;
талант любити,
то це мистецтво.
Тому маючи його у собі,
то слід вміло і красиво
його до всіх нести,
щоб всі навчалися любити
і починати нам слід все таки
з найменших азів у своєму путі.
Спочатку практикуймо самі
одну життєву якість лиш,
то вона енергетично уже
інші у наше життя покличе.
Ось такі кроки прості
нам потрібно пройти,
щоб себе діями цими
до любові наближати.
Такий процес навчання,
такий путь пізнання себе
і всього навкруги завжди є,
а цей такий період у житті
є ніби школа в дитинстві і юності,
яка дає інформацію-знання,
дає навички пізнання,
дає навички терпіння,
щоб розбудити завзяття
і любов до такого навчання,
то тоді і проявиться талант
у всій красі на повсякчас,
засвідчуючи позитивні зміни в нас.
Де кожна дія-книга є,
нібито, страва нова
у цьому процесі навчання,
бо ось так сідаємо ми їсти
і маємо смак навчитись пізнавати,
розжовуючи не спіша,
кожну ложку борща,
чи то будь яку страву при їді,
то ми маємо у кожній з них
відтінки свої у них знайти.
Ось так уважно вивчати маємо ми
у речах, подіях нашого життя
повсюди все і повсякчас,
що бачать наші очі, чують вуха
в предметах і подіях так,
щоб собою причетність свою

позитивну до справ відчуту
при тканні гобеленів своїх,
з яких Всесвіт-Дух святий
і творить гідне дитя-життя
для нашого любого Творця
цей життєвий шедевр,
який ми давно БОГОм нарекли.
Миємо посуду, чи замітаємо доріжку,
то до кожної справи у житті
підходимо у виконанні саме так,
щоб в нашій праці бачили
всі ту теплоту і любов,
яку вложили в них ми.
Ось так, не спеціально,
а уже свідомо і помірковано
ми посилаємо у простори ці
енергії святі від себе іншим,
а інші воду з колодязя беруть
і пісеньку подяки співають,
Духу святому, криниці і воді
під музику коловорота
і тілом пританцьовують в такт,
а, може, то просто тут бесіда іде,
яка слова в рими кладе.
Так діймо самі і щоб діти
в нас навчалися цього,
то долучаймо і їх при нагоді,
бо саме так людство і здатне
свою істинну місію життями нести
у цьому прекрасному стяжанні
якостей позитивних, святих,
які так нам кожному милі,
то і Дух святий перебує з ними.
Саме налаштованість умом себе,
нас до ситуацій і місць приведе,
де спільно з іншими Дух святий
для всіх і по всій Землі
мир, радість і добробут тче.
Опиняймося в ситуаціях таких,
де ми можемо бути учасником

активним,

чи то лишень спостерігачем,
то однозначно ми дією такою
розширимо коло,
де зароджується джерельце мале
з енергій позитивних.

Долучаймося до тих,
хто щирим, чесним є,
хто доброти усім шле,
та і в житті таких шукаймо самі,
щоб на роботі і в дорозі
саме такі з нами були.
До доброго і справедливого
кожен прихилитися бажає,
а якщо він лицемір злий,
то в такого ж і друг такий.
Тому навчаймося з любов'ю жити,
бо вона вибудовує нашу поведінку так,
що ми не відчуваємо важкоти в життях
і лиш радість і устремління в днях
кличе й кличе до отчого дому.
Тому то й клекіт журавлиний восени
такий, що душу рве – журливий,
а от уже на весні, то, ніби, стукіт
копитцями,
засвідчує повернення у всьому.
Будьмо співучасниками ми усі
в творінні милосердя, любові і доброти,
щоб засвідчувати собі й оточуючим
про наміри свідомі свої
для духовного відродження
в ці непрості часи.
Бо такі є істинні духівники,
бо такі є по суті творці,
які й оберігали, й оберігають
Всесвіт весь
і тому не може бути мови про кінець.
Життя буде й далі
і його берегтимуть ті,
які будуть любов нести
при всезагальній зневірі і відчаї,
бо вони всі дії свої
уже тепер звіряють
з енергіями всесвітніми.
А саме головне в цьому,
щоб ми серед таких
усім, як потребуючим,
любов, справедливість
милосердя і доброту несли
зі свого стану Боголюбства.
Ось так ми знову на сантиметр підросли,

якого ніхто не побачить в нас,
та відчуття свої такі у собі
додають нам енергій таких,
щоб у нас крила любові росли.
Окрім усього цього діями такими
ми стверджуємося у довірі,
що це дійсно правдою є у цих словах
і у ваших радісних відчуттях.
Так, так, ми зробили наукове відкриття,
ми себе самі змінили,
змінили погляди свої
і навички уже у праці творчій,
а поведінкою своєю вже самі
навчаємо інших у житті.
У-РА!!! Ми розвинули талант у собі,
а саме основне, що навчилися любити.
Тому й навчаймося ось так
в простих діях і речах
засівати енергіями позитивними
кожний порух думки, слова, чи то діла,
то це і буде той процес навчальний,
де можуть навчитися культурі життя
усі, усі.

Бо кожна якість нашого життя
має бути нами пізнана,
то саме у сукупності їх такий
і проявляє талант любові,
як наук ази зі Знань всесвітніх,
як начало до активних дій
добротою і красою у кожному дні.
Стан любові у житті єднає
всі якості нашого єства,
всю благодать життя,
тому з такого розуміння
вона й можливості дає
для всенаповнювального прийняття,
бо для цього в нас були
очищувальні дії і періоди.

* * *

Ми маємо навчитися усі
очищувати від негативу себе,
який у проявах при житті є,
в тій гордині, гніві,

у тому лицемірстві-брехні,
у заздрості і в осуді,
у сварці і війні...
Ось скільки перешкод ми
маємо усвідомлено пройти
при роздратуваннях, злі,
у ненависті і жорстокості,
щоб зрозуміти значимість у житті
тих любих якостей, які
несуть нам благодать день при дні
на цьому життєвому путі,
щоб розкрити талант у собі,
талант життя любити.
То знаймо, знаймо люди всі,
що, якщо ми періодично у житті
леліятимемо любов до всіх і вся
саме за милість, щирість і доброту,
за взаємини дружні і інші якості святі,
то матимемо впевненість у
завтрашньому дні,
бо навколо будуть друзі ті,
які у всьому готові допомогти.
Та не змішуймо цю якість любові,
з тими звабами у житті,
які так тішать собою ум і тіло,
бо саме вони і є
тими проявами негативу,
з яких виростає здатність у єстві
із задоволенням слухати
ту музику із дзенькоту монет,
яка змінює у нас життєвий стиль
в діях, міркуваннях і поведінці.
То саме така втіха і їй подібні,
які коренями з негативу
у нашому єстві слабкому
наплодили цілий віник
проблем, негараздів і біди,
які і закривають душу
і ті канали енергій святих,
по яких ми радість і щастя
приймаємо здатні всі
по мудрому Замислу Творця.
Я завдячую Тобі Всевишній,
що іще ходити здатен по землі,
що очима споглядаю за природою,
то цим і є людиною щасливою.

Бо стан здоров'я дозволяє це,
а за стан здоров'я, поведінки й дій
завдячую Тобі, Дух святий,
які я зумів прийняти від Тебе.

ДУХОВНА МІЦЬ

Міць Творця Всевишнього
в Роду чоловіка,
який проявляє себе
образом і подобою
в думках, словах і ділах,
то так і у всьому у Всесвіті,
що проявлене є життям
від створення і у віках,
як творіння і Замисел для дій
БОГом і Духом святим.
БОГа міць в Роду чоловіка
як орієнтир, як взірєць
праведниками несеться
для щоденного прийняття,
як основи нашого життя,
створюючи умови усім живим,
давши ум і інстинкт,
щоб оберігати й доглядати
цей храм Творця-святого Духа,
який тілом нами зветься.
Міць Духа святого
у Його постійній присутності,
у Його видимих і невидимих діях
в сподвижниках Його,
бо вони наші духівники,
наші месії і вчителі,
то так і в наших життях
прямою дією позитиву
при нашій відкритості
і в нашій здатності
приймати ці якості
щиро і з довіри,
щоб чоловік умом ріс і зрів
для істинних творінь
і цим подобу Творця
кожен із нас повторив.
Міць людини у житті
в основному залежить від Душі,
від тих духовних надбань,

до яких ми приклали старань
і кожному із нас дано
БОГом і Духом святим
певну програму дій,
дана воля і вибір у всьому,
та як засвідчує життя,
ми досить активно майже всі
долучаємося до духів темноти
і диявол підступний і лихий
колотить життями нашими,
наскільки ми Духом падаємо самі –
і в цьому наш неусвідомлений вибір.
Так, це було за остаточним рішенням

ума,

бо саме він духом доріс
погоджувати дії свої зі Всесвітом,
а тут, на Землі, з совістю своєю.
А це вже і є той духовний стрижень,
той життєвий кістяк у нас,
який і визначає нашу поведінку щодня,
проявляючи фізичну силу тіла,
той стан м'язів, тренувань,
з якими ми долучаємося до діла.

ІНКОЛИ

Як хочеться інколи нам
так запросто пожити –
подивитися на глибоке небо,
відчуваючи у всьому єстві
те умиротворення і благо,
яке іде з нього по світах,
на нашу землю таку багату.
Дерева, трави, звіри, люди
живуть на ній повсюди,
живуть між собою мило:
життєвий стовбур коріння трима,
а гілки його краса – крона-корона
і одяг в листі розмаїтті вирає,
грається між собою, розмовляє,
або ось так між деревами
розмови ведуться про життя
про радості й турботи,
вихваляючись квітами-плодами,
як потенційними дітками
і в щирих емоціях своїх

торкаються одне одних.
Ростуть, стоять, живуть
так умиротворено й велично,
даючи кисень всім повсюдно,
даючи плоди свого життя
усім і собі особисто
у певній взаємодії з усіма
в тих торканнях і розмовах
щомиті, щодня в роках,
отримуючи знання від Всевишнього
про наближення дощу, бурі,
морозу, чи то тривалої засухи –
і вже облаштовуючи поведінку
по-іншому.

Різні дії, різні і розмови в них
за роки у житті і в дні одному:
в передранні одночасно всі
зустрічають сонце у промінні
і чути їх молитви тихі,
і бачимо поклони у верхоті,
бо богозамилювані вони
і чути далі їх арії цієї любові,
любіві у цім житті до всіх і вся.
А вже входячи в день,
усім несуть затишок і теплоту,
а при жарі дарують прохолоду.
Подеколи піднімуть такий гам-шум,
попереджуючи інших про бурю, дощ,
а то і стримують їх,
щоб не зламав
стебелець ніжних у трави,
накачуючи у вітах м'язи свої
і ловлячи каплі дощові,
омиваючи себе
і щоб у буйності своїй
вітер із дощем напоїв і тих,
які живуть під деревом, чи у землі,
ловлячи ці подарунки із небес
для коріння родового свого,
співаючи гімн-подяку:
шу-шу-шу, дякую.
Та скоро тиша, благодать
огорнула дерева, парк –
і почалися розмови дружні,
а легенький вітерець грайливо
виписував виражі поміж ними.

Всі у парку-лісі дружно заговорили,
бо дружба була і є завжди
природним станом усіх живих
у Всесвіті і в цім його куточку.
А вітер, наче Дух святий, –
того приголубить, іншого штовхне,
у того кисню візьме і потребуєчому
віднесе...

Він у природі серед живих,
неначе кров у тілах людських:
несе поживу і енергії життя,
запрошуючи їх до танцю,
бажаючи кожного торкнутись,
напевне, їх так по своєму любить,
хитаючи стебла, стовбури, чи хвилі на
воді,
накачуючи мускули, бо рух по суті
змушує все ворухитись і виділяти тепло,
на яке бажаючих є чимало.
А сонце і собі поспішає
і промінці з теплом сюди посилає,
то і вітер їх не проганяє,
а лиш листям там сям ворухне
і, ніби, симфонія від струн
у просторах лине цих...
То тихе благодаріння Всевишньому таке
твориться в цих залах-лісах,
в які без квіток усіх, усіх
матінка природа зве –
зайчик на пеньку сидить
і по ньому хвостиком стукотить,
а там лось "трим-рим", траву гризе,
а ось ворона із граком досушують пір'я
своє.

Тиха гра-гармонія між усіма
і ми замилювали вуха, душу свої,
приймаючи крихітки благодаті,
плекаючи любов у собі...
Тож і ми, хоч інколи,
виходьмо на лоно природи,
щоб воістину пізнавати богів,
бо духовне і є безначальне,
воно не має і кінця,
щоб ось так приймати це життя.
Бо з пізнань таких
ми і задумуємося інколи,

як природа, Всесвіт увесь
долучаються наших сердець
проявленими Богородицями
землею, повітрям і водою
своїми видимими і не видимими
діями невтомними несуть ту долю,
яку на них Творець послав,
вносячи свою лепту чималу
в організацію життів людських,
без очікувань і надій у них,
помочі від рук і умів їх.
Хоча люди сьогодні досить злі
і без незалежних від них причин,
бо вони і є їх та причина основна –
це їх ум злий, як і всі наші біди.
Так шкоду роблять вони й природі,
але найперше самі собі.
Тому висновок проситься сюди,
що не людина цар природи,
а винищувач насправжній.
Та, якщо ми не здатні самі
виявити ум у собі,
то пошукаймо його,
виходячи до природи,
де і зможемо повчитися,
повчитися жити,
повчитися життя любити.

ПОГЛЯД

Стоячи на землі,
побачиш неба голубінь,
а опинившись в небі
душею, чи тілом насправді,
то побачиш красоту землі.
Ось так на відстані
ми здатні пізнавати
ту красу, доброту і любов,
яка була і є із нами.
Та лиш на віддалі,
чи то через прожиті роки
ми бачимо у їх новизні,
у тих гранях звабливих,
які багатьох навчають так
пізнавати замилюваність
і цю радість життя у цих роках,

коли сивина уже є на скронях.
За баченням таким
роки життя були,
а ми у безтямі, чи свідомі
жили, сварилися і радість пізнавали,
та все ж пріоритетів Творця не
виставляли.
І лиш тепер зрозуміли,
що насправді нас не вчили,
то і ми нездатні були вчити,
бо для навчання ми діями
у цій суєті змогли навчати,
коли з досвіду життя
ми набували потрібні знання
для організації свого життя,
то так і усвідомлення того,
що здатні навчати ближнього,
який би можливості уже мав,
мав і ці знання в очищенні
саме для духовної і життєвої зрілості,
щоб ми спізнали суть і сенс життя
і цим би були ми і вони щасливі,
бо якостями такими ми
і здатні покращувати світ,
і цим створювати хороші умови тим,
хто буде йти за таким.
Радість, щастя у нас є,
коли воно з нами
із минулих років йде,
бо саме так засвідчимо ми,
що дійсно у щасті прожили.
Хай такі погляди крізь роки
дають нам основу для роздумів,
для роздумів і розважливих дій,
щоб показати дітям, онукам,
правнукам і усім близьким,
що ми здатні при сивині
творити милість і доброту
і плекати любов свята,
бо саме якості ці ми
здатні нащадкам дарувати
і саме діями такими щирими
лишати ці мудрі сліди
вчинками такими.
Хай усвідомлені погляди наші
знайдуть відгук у серцях і душах їх,

бо це запорука щасливих днів
і умова визрівати духом скоріш.
Тому у будь якому віці
навчаймося на світ дивитися,
бо бачення таке своє
воістину відображає
нашу суть життєву,
а ми із бачення уже
придатні змінювати себе.
Здоров'я вам і снаги,
милі, любі шукачі
БОГа святого Духом кріпкого,
що проявлений віками,
в тому числі і нами!
Хай Благодать буде з Вами!!!

ДУМКА

Часто почав я думати:
"Чого, чого є так,
що чиновники
не підтримали ні раз
для поширення книг,
де досліджуються можливості
Дух нації укріпити,
та й зрілої активності
не проявляють люди?"
Цьому всьому пояснення є,
бо спільнота світу досить зла,
а я тут запрошую до доброти,
до милості і любові.
Спільнота хоче лицемірити,
хоче осуджувати всіх,
бо вона лиш здатна є
замінити богів всесвітніх
і для цього згідна красти,
зраджувати і кров'ю собі подібних
себе і цю землю замарати.
Ось і відповідь уся,
бо наша минувшина
засвідчувала не раз,
що спільнота земна
шукачів істини принижувала,
та правдолюбців знищувала.
Не хоче вона вчитись жити,
не хоче і якості життя приймати,

щоб руками і умами своїми
щастя на Землі будувати.
Тому й думка ця
не пустить свідомого коріння,
бо до злих не дійде вона,
та й байдужим вона не тра
і не зміцнить вона така
душею, духом тих,
хто зневіру писати зміг,
а не вишуковувати путі,
які би виводили нас день при дні
для творіння любові і доброти,
навчаючи інших цього,
щоб дійти до майбутнього.
Ось так я опинився на роздоріжжі –
на одну дорогу Суций зве,
щоб продовжити розпочате,
а на другій спільнота жме
законами і мораллю її,
возвівши вигоду і користь
в божество своє лихе.
Так, ось така думка мене
повсякчас і всюди жме,
а надія лише гріє,
що Дух святий
і далі оберігатиме,
додаючи моці і наснаги
нести правду-істину
в кожен ум і душу,
бо лиш вона здатною є
проявлятися з довіри
до правди-справедливості,
на якій любов і доброта зросте.
Любімо творити життя це,
то кожен у ньому щастя погне!

МОЛИТВА

Творець Духа святого,
БОГА і Богородиці святих,
що Духом святим
є кріпкі й вічні –
ось так я звертаюся щораз
для отримання благословіння
на написання цих книг,
щоб відновити знання

про суті істинні джерела
нашого життя.
Всі уже спізнали ціну матеріального,
спізнали змінність ідеологій людських,
а так хочеться життя стабільного,
життя щасливого і вільного.
Тепер ми знаємо уже всі,
що доброта і любов свята,
якими здатні ми
наповнювати життя,
бо вони є якості основні
у вибудові взаємин між людьми.
Життя хитають війни злі,
та знаймо, що зупинити їх
гуртом здатні ми
стяганням цих якостей святих.
Хай наші знання, вміння,
пошуки, відкриття,
міць духовна і терпіння
доповнюють наявні надбання
для будівництва і творення
між усіма взаємин міцних,
чи тих звершень потрібних,
як технічних, так і економічних,
для створення гідних умов життя,
для навчання, праці і роботи,
для відновлення роду, сім'ї,
як основ у цілім світі
тієї гармонії і гуманності,
які ростуть зі справедливості,
скеровуючи для цього все, усе,
що позитивні енергії у собі несе.
Соціалізація, як рівність усіх
у доступі до багатств природи,
до надр, повітря і води
допоможе сформувати
єдину суспільну одиницю
з наявних устремлінь до стадності,
з розуміння своєї здатності
зберігати усе це для поколінь.
Ось такі наші спільні дії
на взаєминах боголюбства
і є наша свята і істинна молитва.
Саме таку її від нас усіх і жде
наш Творець-святий Дух.

СПОВІДЬ

Мабуть, втратив я любов святу,
коли в житті із довіри
перейшов умом своїм
до вибирання дії.
Зрадив Всевишнього я,
зрадив і вчителя свого,
а ним у мене був
дорогий і любий Христос.
Зрадив я Ісуса,
прикривши нутро своє
відповідальністю мирською
за дружину, за дітей дорослих
і хай Отець і Син Його
будуть мені суддею,
коли рішив припинити
писати публічно про все,
приймавши, як обітницю,
як смисл життя свого,
та все ж відав я
перевагу життю рідних.
Чого я ці слова пишу,
бо по факту ми усі
є відповідальними за тих,
з ким сімейними узами зв'язали,
кого родили і у світ цей вели;
за тих, хто поряд живе
і є щасливими у житті,
чи то у злі, ненависті гниє.
Саме проживання таке
нам і всім засвідчує
про наш стан духовний
і тільки наш ум свідомий
допоможе кожному із нас
визначити суть свою істинну,
як і визначити життєву місію.
І у цьому я дуже каюсь,
та зраду каяттями своїми
уже не відновити мені
милої любові святої.
Бо в тяжку мить для людства
я погодився хрест гідно нести,
не як месія, не як Христос,
а лиш із натовпу тепер дивлюсь
на Душу зраджену свою,

яка так Духом святим
була оберегом для єства.
Я сам засвідчую себе,
назвавши ім'я своє,
якого роду і батьків,
де родився й жив,
допоки рушив у світи
пізнавати інших
і потребуєчим допомогти
написанням цих книг.
Як так, що я зупинивсь
і слово істини нести припинив,
слово правди поганьбив?
І голову сиву страхом покрив.
Не витримав я засилля зла.
Ось така зрада моя страшна.
Не зміг донести Твого тепла
у стражденні людські серця.
Не зміг злеліяти Любов,
бо знову й знов
у відчаї оправдань шукав.
Хоча знаю вже,
що зрадив я Ісуса, як Христоса, Тебе.
Не просто нести
ці знання між люди,
бо доброта і любов були завжди,
та і Ти хотів їх укріпити
серед падших духом,
то і тепер не найкращі часи,
коли постало питання відновити
ці давно істини забуті.
Ти життям коротким земним
дав надію і навчав,
щоб кожен у своє життя
свату Любов прийняв.
І ось уже біля двох тисяч літ
злий диявол Тебе знищити не зміг,
бо Твоя Любов і Тепло, Твій досвід і життя,
які ти людям ніс
і далі в серцях живуть
во ім'я істини життя,
яку нам дав Творець
Духа святого і БОГа нашого світлого
Духом святим кріпкого і вічного.
Дай нам снаги, терпіння й моці

у важких роках цих
все ж зберегти
ці якості життя
і далі їх нести у віки тим,
хто зуміє їх зберегти у собі!
Бо ми усі у житті
ідемо по тому путі,
який вистелили собі
найперше у своєму умі.
Інколи для нас думки ці
є чисті і святі,
тому дію, дозріваю,
що істинний путь спізнаю.
Тому визріло таке каяття
і сповідь така свята.
То як тебе, життя,
не любити за розуміння,
за поси́л духовний!

ДВА КРИЛА

Не просто, ой не просто є,
коли людина через кохання земне
кидається під колеса авто.
Мабуть, більше за все
відірвалося любові крило,
то тоді й не визріє любов
і не створиться сім'я,
бо для цього спільного польоту
потрібні два крила.
Часто ми пізнаємо стан любові
в певну мить спільної закоханості
і досить добре буде,
коли вона в любов переросте.
Буває, що закоханість спільна
пристрасть спізнає і це теж є
тими відчуттями стану любові,
та лиш на ту мить,
щоб погасити хіть.
Бо така пристрасть по факту є
як страсть сліпа, як бажання,
а вони уже по змісту й суті
ростуть у домагання.
Тоді це вже боротьба
і там не працює серце
і є закритою душа,

бо любові в домаганні нема
і наш ум у пристрасті тоді
відтягує нас від спокою, умиротворення.
Не прості іспити у нашому бутті
пізнають закохані у періоди ці,
коли любов перші корінці
пускає у цьому прекрасному житті
і Душею-паростком БОГа нашого
багатьох духовно піднімає.
А скільки радості отримують ті,
які спільну любов спізнали,
а скільки позитиву вони
несуть людству діями такими?
То велике щастя у житті
пізнати кохання і любов'ю рости,
бо саме люблячі і є
істинними будівничими
гармонії і щастя на Землі.

РАБИ

Так, ми раби БОГа цього,
бо ми узалежнені від нього.
Ми не доросли умами до розуміння
суті покликання свого,
що ми теж є частиночка Його,
що ми здатні і придатні
для творіння цих
якостей життя прекрасних:
милості, радості, доброти і любові,
бо маємо Знання про це,
та часто бракує нам устремління,
часто можливостей нема,
а в більшості людство свій вік живе
і не усвідомлює покликання своє,
підлаштовуючись до наявних умов,
а то іще нижче, уподібнюючи себе
до споживача всього,
не вносячи БОГу ні каплі благодаті
з творінь енергій позитивних,
або в зневірі і байдужості,
як сіра маса стаємо в тлін
поживою для черв'яків,
не лишаючи по собі
цілим життям своїм
ні одного сліда,

не заявивши Всевишньому про себе,
про свої можливості
і про причетність свою
у Цілісності світовій
до справ чудесних,
які привносять радість всім,
як благо, як умову
щасливого життя тут, на Землі.
так, ми себе самі
у рабство завели
і з таким поглядом на життя
згодилися на рабство
до собі подібних.
Ось так ми і стали рабами,
порушивши Замисел Творця,
бо Він, нас дочками і синами
назвавши, і давши
ті можливості великі у програмі,
щоб ми жили й були
по образу й подоби співтворцями
тієї духовності святої,
яка проявляються в любові і доброті,
коли взаємини людські
будуються на справедливості
Так, ми вершина життя всього,
вершина лиш, як можливість
бути творцем якостей життя,
бути тим оберігачем всього,
що життями тут присутнє.
Так, Творець чоловіку дав
ту можливість з волі діяти,
з волі і по справедливості,
то тоді вона і здатна є
творити щасливе життя своє.
Бо тоді довіра свята
до Творця-святого Духа є,
тоді і довіра між собою цвіте,
а з довіри завжди щирість і доброта
милість і любов у наші дії йде.
Саме це і є той стан радості і щастя,
саме це є той стан святої благодаті,
коли ми творити красоту придатні,
коли ми духом літати здатні
милість і милосердя до всіх проявляти.
Саме цими енергіями позитивними
ми усі маємо можливості себе

і світ змінювати на краще,
можемо ось так життя своє
організувати діями такими
засвідчувати усім і вся
своє богозамилювання,
своє щире боголюбство
віднині щомиті і щодня,
то так і протягом життя.
Тоді ми засвідчимо усім,
що ми дійсно причетні
Духом святим до Творця,
бо здатні щасливе життя
творити і будувати його в радості,
то тоді не станемо рабами
життєвських обставин-ситуацій
і не будемо шукати розради у сатани,
і не будемо гніватися, лицемірити,
не будемо плодити зло і війни.

* * *

Знаймо люди, знаймо всі,
що ми життям тут присутні
для творіння щастя, любові і доброти,
бо саме за це отримуємо усі
цей дар – бути життям присутнім,
тут, на цій прекрасній Землі.
Знаймо і про те,
що ми є співтворцями,
коли днями і роками
вибудовуємо між нами
ці прекрасні взаємини усі,
то це і засвідчує нам,
що ми живемо в раї.
Ми вільні в діях і, навіть, тоді,
коли у нас можливості малі.
Та подивімося самі,
які насінини маку, дуба малі,
а яка велич виростає з них
протягом їх коротких, довгих життів;
чи та малість цеглини на землі,
та коли їх багато є,
то вмючий цілий дім складе...
То чого нам у зневірі,
чи то у байдужості пустій
себе, життя своє
по рабськи долі опускати?

Ми ж маємо можливості усі
 сказати щодня ці слова святі:
 "Дякую Всевишньому Творцю
 за все у дні цьому,
 за все у цім житті,
 за всі дії позитивні,
 коли вони були великі, чи малі,
 бо благодаттю у нас піли!"
 Щодня голову піднімімо і скажімо:
 "Дякую Творцю святого Духа
 і БОГа нашого світлого
 Духом святим кріпкого і вічного
 у цій Трійці святій!"
 І стані богозамилюваності скажімо:
 "Доброго дня всім і вся!"
 до кожного зустрічного,
 який життям проявляє себе,
 а при можливостях своїх
 зробімо добру дію,
 хоча би раз у тижні...
 і процес піде,
 і життя осмисленості набере,
 і ми відчуємо самі себе,
 що з'єдналися уже ми,
 що причетність спізнали відтоді
 до творіння енергій позитивних.
 Хай кожен стан Благодаті спізнає
 у своїх роках життя,
 бо це путь істинний є
 до волі і до любові!

* * *

Та все ж по факту ми
 і є рабами у цьому житті.
 Є рабами матеріальних речей,
 є рабами тих обставин,
 до яких ми з своїх вигод пристали,
 ставши так узалежнені від них,
 що не уявляємо життя без них,
 вони більш значимими є
 ніж саме життя наше.
 Ми є рабами традицій суспільних
 в ідеологіях і релігіях їх.
 Таке бажання домінувати
 і керувати іншими уже
 є стилем життів наших.

Ми раби законів і канонів,
 бо вони і виписані для рабів,
 та по факту захищають вони
 інтереси князів і панотців
 по всьому світу
 і незалежно від назви світоустрою,
 бо суть і зміст їх
 однаковим є у всіх
 у цьому організованому суєтою світі,
 який ми все таки прийняли,
 віддавши руки в кайдани,
 а ум дияволята ще вчора забрали.

* * *

Лиш одиниці праведників,
 старців, духовних сподвижників
 Духом святим у цьому болоті зла цвіли
 і своїми життями і діями вони
 втримувати рівновагу все таки
 між добротою і злом зуміли,
 освітлюючи іншим уми,
 долучаючи до любові і доброти,
 викристалізовували їх усі
 в думках, словах і ділах своїх
 для співжиття по совісті,
 з любов'ю по справедливості.
 Бо саме дії наші такі
 засвідчать Всесвіту великому,
 що ми здатні і готовими є
 прийняти милість і поміч очікувану.
 Саме спільно звільнимо ми
 себе від матеріального рабства
 у житті цім.
 Саме так і буде,
 та мало серед нас є
 сподвижників святого Духа.
 Та знаймо всі,
 що такий шанс
 мають тепер іще усі.
 В добру путь вам, люди,
 і від кайданів звільняймо
 свої руки і уми,
 щоб творити щодня
 з благоговінням доброї діла!
 Бо там де є любов,
 то там і щастя є,

там і рабства нема,
а лиш світить всім
вільна і вічна Душа,
яка має проявленого носія.
А це ти і я, це разом ми,
а з нами і Дух святий.

* * *

Сьогодні зло проникло всюди
і тому така потреба є велика,
щоб спільнота людська
зуміла Всесвіту саме цю,
як потребу свою донести
із своєї душевної і тілесної чистоти.
Ця тривожна тема не нова,
бо ще Ісус, як і інші праведники
про це діями своїми засвідчували,
що суспільство в окремих краях
облаштовувало своє життя саме так,
щоб обмани, гроші, сила, зло
князям тримати допомогло
в страху і покорі інший люд,
бо саме такі уміли збирати
навколо себе королівський двір, чи клір,
а маси чинили опір
і починалися з таких от дій
активно плодитися енергії негативні.
Ісуса розіп'яли на повішальному хресті,
як і багатьох праведників,
або каменували, чи то в ями заривали,
палили на вогні, або топили у воді,
а тепер в історіях їх
возвели до святих, або тих,
хто на щаблях суспільних
підлістю до статусу іуди доріс –
вони герої, вони творці історії.
Та це були вбивці, це були слуги сатани,
як і в кожній тепер відомій
революції, чи війні.
Так, це організатори злі
великого зла на Землі,
це сьогоднішні мазурики,
що готові на коліна впасти
тому пророчому князьку
у своїй дурній агонії,
бо їх уми затьмарені

мамоною грошви
і статусами князьків.
Саме від такого нас
Христос застерігав
і для цього ці заповіді
дві, як основні,
із дня в день повторяв.
Любов потрібно вирощувати у собі
і вона має орієнтиром бути
у кожному нашому житті,
щоб все таки спільноті відійти
від тих діянь ганебних своїх,
та взяти за правило просте,
щоб справедливість святу,
як якість взаємин істинну
відновити між людьми,
бо вона фундамент, основа
гармонійного співжиття
з усім живим на Землі.
Ми самі, плодячи негатив
гнівом, злом, ненавистю, то цим,
і є співучасником тим,
хто облаштовує це життя,
у якому часто чоловік
сльози гіркі лє,
бо усвідомлює уже,
що ми у пеклі страшному є.
Ми не рабами родилися,
а саме діями поганими
у пеклі самі опинилися.
Так, ми раби життя цього,
хоча все ж інколи
показати хочемо,
що ми самі, що не є боги,
бо маємо статуси і гроші.
Так це ті бісівські духи в них,
бо не відають вони,
що чоловік життям покликаний
творити доброту і любов на Землі.
От і різниця вся.
Так, різниця велика є,
та біда в тому,
що вони вважають себе
рабовласниками над природою
і над собою подібними,
забувши у своїй біді,

що вони теж були покликані
виросувати якості святі.
Мало того, що самі служать сатані,
та ще й заповіти дітям пишуть,
щоб і вони йому служили.
Та як свідчить життя і минушина –
такі родини не тривкі,
бо їх дії ізначально гнилі
і дерево родини загниває на корні.
Та, коли людина діями
стає подібною до звіра,
що лиш має у собі злобу й користь,
то вона і є той понишувач,
і є тими руками і умами,
яку людство назвало
сатани дочками і синами.
Синами зла лицемірного,
та по суті все ж рабами,
бо вони у житті такі
не спізнають радості.
Не знають вони такі
дії в серці і душі
тієї милості і любові
у тому прояві благодаті,
який дозволяє духом своїм
до святого Духа підійти
і зі стану рабства видійти.

* * *

Ми маємо зняти з себе
полуду самооманливу,
щоб можливість відновити
бачити і чути із Душі
і очиститися єствами всі,
відновлюючись у каятті
до давно забутих істин.
Ось з такого розуміння
суті й змісту рабства;
з такого розуміння
пізнання стану щастя
ми уже свідомо здатні
усі свої дії формувати
творчо і з любов'ю,
засвідчивши собі і світу,
що талант любити ми
зуміли у собі відкрити.

ЖЕРТОВНІСТЬ

Навчаймося люди всі
якості духовні святі
жертовно нести.
Ця жертовність не тяжка
і потребує вмінь і навичок простих –
бути спостережливим самому
і вчасно допомогти ближньому;
не входячи в діла темні, злі,
а шукаючи саме енергії ті,
які світлі і позитивні.
Кожен добру справу зроби,
то доброта відгукнеться і тобі
в часи сутужні і не прості.
Так це і будуть перші кроки
до жертовності духовної.
Роздаровуймо їх завжди,
бо такі можливості мають всі.
Тому знаймо люди, знаймо усі,
що основа щастя і любові у житті
є наша доброта і стан радості у собі,
бо саме ними здатні ми
душею й духом рости.
Саме ця жертовність і формує
умиротворення в нас і сил добавляє,
а також тієї любові до життя навчає.
Відаваймо любов сповна
саме з такого відчуття,
бо для повноти її
потрібна лиш мить одна.
До таких тягнуться люди,
щоби лиш поговорити,
чи то поряд посидіти,
ніби, підзаряджаються вони
енергіями цими позитивними.
Про це засвідчує і життя,
бо тоді до праці кожної вони
беруться із завзяттям і з легкоти.

СУЩИЙ

Суций наш, чи суть наша чоловіка
зберігається в душі, чи умі,
яка із благоговінням здатна
щастя з любов'ю будувати,

або котитися у немочі своїй
з недоліками і помилками
до диявола у відстій.
Тіло – храм Душі святий,
тіло – колибель диявола у нім.
Але саме в тілі зріє Дух Роду чоловіка
до соїтія з Духом святим.
Зріємо умом і душею ми тоді,
коли одночасно здатні ми
недоліки неочищені смиренно нести
з таким старанням і милостиво,
як відносимося з трепетом і щиро
до помилок чужих...
Так, це чудово і значимо.
Тому, усвідомлюючи це
ми й готуємо себе
до добродіянь святих,
щоб і Суций з нами ріс.
Доброта для творіння
кожному із нас посиљна
і тому ця якість чоловіку дана,
та все ж в тисячоліттях вона
згубилася і в наших роках.
Ми це вже самі знаємо
і від цього умом потерпаємо,
бо так важко нам
переналаштовуватися умом,
щоб відроджувати у собі
свою божественну суть
для відродження істини про світ,
про його взаємини і про Рід,
але на цьому путі так багато перешкод
і основна в житті із них,
що людина досить зла і глупа.
До такого стану вона тисячоліттями
йшла
на поведку своїх необмежених бажань,
загубивши справедливості і совісті чуття
і на сьогодні по факту уже вона
на оманливій службі у диявола.
Тому сьогодні потреба є велика,
щоб врозумити уми людські,
і щоб усвідомити те,
що Всевишній нам шанс дає,
дає ось такі послання-повчання,
дає і певний час, і посиљні іспити,

щоб відновити забуті істини.
Тоді на теренах цих
появляться перші апостоли,
апостоли правди і доброти,
бо саме в такому стані вони
будуть вільними діями,
будуть любов'ю всецілою.
Та і без їх знань і спільних дій
ми не відновимо своєї суті,
яка по ізначальному образу й подобі
який у Суцному з нами має бути.
Суций – це наша справжня суть,
та коли ми плодимо діла плохі,
то Суцного ховаємо ділами темними
у собі,
а коли ми творимо щиро доброту,
то розквітнемо любов'ю,
бо з неї фактично появилися ми.
Ось так діють енергії любові,
які об'єднують собою у людині
всі енергії позитивні.
Саме тоді ми є краплею доброти
у нашому великому житті,
є краплею святого Духа у Всесвіті,
бо по суті й змісту ми
на Творця подібні
у своєму щасті і любові.
Тому щасливим і люблячим тоді
нема часу, нема і тих думок лихих
і не до помст їм, ні до ненависті
і не до війни.
Ось так діє свята любов у житті.
Так, це не просто у житті
і ці дії не одного дня,
бо для цього потрібне ціле життя,
а то й не одне. Поміркуймо самі.
Та цеглина до цеглини
і дїм виросте на ладині,
а Духом укріпимо себе,
то і Творець Всевишній
нам у цьому допоможе.
Прийшла пора змінюватися нам
і тому зміни такі у житті
починалися завжди з каяття і сповіді,
а далі творчі діла свідомі
відкривають Душу чоловіка.

Вона свічою світить при житті,
а коли вона відкрилася отак в путі,
то вона засвідчує нам і всім
про нашу готовність до змін,
нашу готовність до творчих справ
і єство тоді щиро просить Всевишнього,
щоб упавшим душам допомагав.
Душа дихає, живе молитвою,
бо у ній совісті ядро,
а наші молитви по суті,
то є щирі слова і добрі діла,
якими ми змінюємо поведінку свою.
Ось і настав час-пора для Сущого,
для дій чесних і справедливих
і тоді все єство оживе
і нас в благодіяння понесе.
Такі вже будуть турботи в нас
повсюди по Землі і повсякчас.
Молімося, очищуючи себе,
молімося за всіх на Землі,
молімося у надбанні
якостей духовних навкруги,
бо для цього ми покликані сюди.
Молитва укріплює нас і світ
при допомозі енергій святих,
бо саме тоді ми розкриваємося у суті,
як істинні співтворці,
БОГа нашого діти.
Бездіяльність і зневіра є лиш продукт
нашої діяльності лихої,
коли ми лицемірством, злом
заходимо в пекло умом,
у своїх бажаннях непомірних,
в осудах, заздрості і гніві
і вже, нібито, не здатними є
вийти із проблем і біди.
Байдужість до життя, зневіра,
то це наш гріх і помилка,
то це лиш тимчасове гальмо
і чимскоріше відпустимо ми
цей кран гальмівний,
то тим ми відчуємо рух дій,
бо без позитивних дій і їх руху
ми не дозволяємо святому Духу
наповнювати наше життя
енергіями позитивними.

Ось така турбота і піклування ним
добавляє кожному життєвих сил.
Хай буде умиротворення у діях,
які несуть любов і доброту,
бо пройде життя немов вода
і відцвіте швидко воно
немов гілка вишнева.
Та знаймо люди, знаймо всі,
якщо у житті помилка одна, дві,
то це ще не велика біда,
бо справжня тоді біда,
коли усе наше життя
є помилка суцільна.
Навчаймося виправляти
помилки свої самі,
то цим дозволимо любові
входити щодня у наші життя
і не несімо в пам'яті їх,
а залишаймо тим подіям минулим
з вдячністю, які ось так
нас любити вчили
це прекрасне буття.
Не споминаймо помилок минулих,
коли не вдалося виправити їх,
бо вони закривають світ
і затьмарюють майбутні дні,
та все ж думаймо сьогодні вже
про позитив, про можливості свої,
бо саме дієвістю вони
відкриватимуть у житті
ті світлі промінці,
які зігріватимуть Душу й дні.
Тому частіше молімося,
говорімо з Сущим, діймо ним,
який маємо кожен у собі,
то суть-характер пізнаємо цим,
бо саме так здатні ми
бачити, відчувати в діях його
і цим дозволяємо у житті
ступати вільно й легко по землі.
Ось так мило проявляє Сущий себе
і благодаттю нас наповняє,
і цим від негативу звільнитися
допомагає.
Якщо негатив у нас себе проявляє,
то тут покращуймо діями життя свої,

щоб його залишилося найменше у собі.
А якщо нас радістю наповняє
і на крилах нас Сущий піднімає,
і ми богозамилування відчуваємо,
то Всевишнього славословімо
за Його прихильність і любов,
бо вона і в людях є від Нього,
і Він є тим єднавчим дивом,
яке нас у житті із лихого звіра
люблячого чоловіка сотворило.
Хай доброта і свята любов
приходять у життя знову й знов!

КРОКИ

У кожному кроці нашім —
чи то вперед, чи то назад він
у цьому світі суєтливому,
де боротьба, змагання,
нібито, є вершиною буття,
є ціллю значимою,
то саме кроками такими
ми і стаємо злодіями.
Тому такі умови завжди
несуть чуття небезпеки,
чуття неспокою й страху,
а насправді кожен раз
ми схиляємо умом себе
до помилок, чи погибелі.
Ось чому наше бдіння,
розсудливість, мудрість, вміння
часто оберігає нас від помилок,
помилок великих і малих.
Бо при житті є так багато зваб,
коли наші наміри благі
заводять у самісінький ад.
Часто умиротворення у собі,
смиренність і терпіння свої,
які ми беремо у себе,
які ми беремо у своєму єстві,
що є наш духовний резерв,
що є для духовного подвигу,
а ми по житейській глупоті
часто віддаємо по своїй сліпоті
і мовчки впускаємо у життя
прояви негативні,

бо благі наші наміри були
із корисливої мети.
А це приводить нас до підлещування,
до лицемірства гнилого вже
і ми з усмішками лукавими
порушуємо духовні устої свої,
то будьмо в бдінні й наготові,
щоб все таки любов зберегти у собі
і з нею вихід позитивний знайти.
Бо для цього чоловіком ми
у цей світ життя і випробувань у нім,
як умом і руками Творця сюди прибули,
щоб душею діяв в нас Духом святим
долучаючи жити і любити з талантом
цим,

заклавши в кожного із нас таких
схильність до милості і доброти,
яка є зерном святого Духа у ньому,
з яких виростає любов, як плоди.
Справедливість же закладена
в духовні якості усі,
та саме доброта є та межа,
коли ми її приймаємо до дій.
Тоді вже життя набирає форм
спрямовано і свідомого пізнання,
пізнання себе, пізнання усіх і вся,
бо доброта у нас має виростити творця
не з примусу, чи з вибору варіантів,
а свідомо і зі стану щастя, радості.
Доброта є першим знаковим кроком
до милостивих, милосердних дій,
до самоусвідомлення і блаженства
і тоді щастя і любов пізнаємо ми
уже як путь до пошуку істини.
Ця якість любові визріває
лиш в роду чоловіка на Землі
і саме за здатність таку його
дух святий до себе допускає,
а ми саме з цього часу відчуваємо
співучасть і відповідальність свою,
і вічності повноту, і всю любові красу.
Знаймо люди, знаймо всі,
що в житті є кроки різні,
які можуть кількісно рости,
та інколи доводиться зупинитися,
коли іспити занадто складні і тяжкі,

щоб Духом святим укріпитися.
А наше бачення таке у житті
і наше розуміння суті істини
є відображенням святим
до Творця в подібності.
Ми маємо цей путь пройти
гідно і в благодаті,
щоб все таки спізнати
ті основи святі,
якими ми придатні
цей світ життя спасти.
Та все ж земне життя таких
енергетично не здатне серед маси злих
і таким досить важко бути серед них
саме добрими, милостивими
і люблячими.

Так важко жилося і живеться тим,
хто лиходієм є у будь чім,
бо цей тягар ховають такі
і з бравадою показують усім
успішність свою у житті,
та їх Душа скалічена
і болі, і негаразди у них
трапляються частіш,
видавляючи яди зміїні
з іуд таких.
Добрим людям живеться легко
і вони кругом собі раду дають,
бо з усіма мову спільну знайдуть,
хоча живуть з потреб своїх,
та легкі їх справи у цім путі
і не мучать нічні кошмари їх –
а це досить таки чимало,
щоб при завершенні життя
можна було би сказати всім,
що такий усе життя був щасливим,
бо чужих не носив тягарів,
бо не брав чужих гріхів.
Тому, поки плоть чоловіка іще жива,
то вона ще хитається на терезах
і лиш далі Душа дозріває з Духом,
Духом святим, кріпким, вічним,
щоб закінчити цю свою ходу
у гармонії зі всіма і в єднанні творчим
з Творцем Духа святого і БОГа нашого
світлого Духом кріпкого і вічного.

БЛАЖЕНСТВО

Блаженство є стан нашого єства
і воно засвідчує у кожного із нас
святе єднання тут, на Землі
доброти, щастя, радості і любові.
Та в цілому вони і є ті таланти,
які нами отримані при зачатті
і оберігаються Духом святим
в кожній Душі, де вони здатні рости,
рости і духовно зріти з участю тіла і ума
у наших життєвих роках
при стяжанні якостей духовних.
Одні із них проявляються у діях зримо,
а інші лиш у відчуттях благоговіння.
Тому такий стан єства при житті
людина здатна лиш сама сотворити.
Його нам не подарують інші,
чи то батьки, куми, сусіди;
не нагородять ним князі, чи королі.
Його ніхто не здатен купити,
ніхто не здатен у когось
хитрістю, чи силою забрати.
Тому ми тут і ось так написали,
що цей стан благодаті лишень ми
самі собі здатні сотворяти
саме причетністю своєю
у стяжаннях якостей святих.
Лишень ми придатними є
і маємо можливості такі у собі
і вже у роках зрілих тоді
при усвідомленості поступів таких
ми можемо їх візуалізувати
і в умі методи і способи формувати.
Та все ж основна дія у прийнятті,
у тому процесі підготовки єства
з очищення до самого прийняття –
сповідуючись і каючись,
змінюючи поведінку свою,
та і ділами наповнюючи
простори навкруги,
а далі БОГ утвердить нас
любов творити і її леліяти
повсюди і повсякчас,
то тоді і Дух святий
долучить до сподвижників своїх.

Починаймо зі спроб простих,
щоб пізнавати доброту і зло могли,
бо суттєво є те розуміння наше –
куди одне і друге нас може привести
і чи відчуваємо саму появу-приплив
цих енергій у простори свої,
і чи ми маємо можливості такі,
щоб благодать і любов прийняти.
Лиш тоді набуваємо досвіду ми
і він кріпить волю устремлінь
до свідомого прийняття мудрих дій.
Це вже будуть часткові знання наші,
та і Суций відкриє нам Душі
для знань від Всевишнього
і лиш тоді діями засвідчимо ми,
що ми відчуваємо стан свого єства,
як стан Благодаті, Благоговіння і
Блаженства,
як розуміння сприйняття і прийняття,
як насолоду і здатність щирої подяки.
Тому знаймо, що саме такі зміни у собі
ми і здатні починати, нібито, самі,
та по факту ці відчуття є лиш початком
активної допомоги нам від святого Духа.
Бажаємо усім пізнавати
цей стан щастя й радості
і усвідомлено на всі дні
приймати ці енергії святі!
Хай в поміч буде Дух святий
вам, наші любі сестри і брати!

КРИХТИ ЗАМИСЛУ

Так, лиш крихти знань
із Замислу великого Творця
відкривається інколи нам,
а ми передаємо їх вам,
щоб Дух святий
між нами кріпчав
і нас до стягання
якостей життя долучав.
Тільки Творець створив усе
і кожному встановив певну
межу дій по Замислу своєму,
надавши БОГУ святому
бути Отцем для живих,

а в поміч нам дав Духа святого,
щоб ми вчилися самі
шанувати одне одного.
Саме тоді були закладені
кожному із нас можливості,
щоб ми здатні були
жити і творити при житті;
дав Він усе те, що потрібне,
і, навіть, давши певну волю
трошки змінювати свою долю,
та й то вона продумана була,
тільки як шанс, як можливість
при здатності ума до дій таких
Ось так вміло на мільярди літ вперед
промислив усе життя усьому і вся,
та так і в окремоті кожній личині
ті, чи інші функції складових,
які забезпечували цей процес,
цей колообіг енергій життя всесвітній
до таких дрібниць, що наука наша
не здатна їх створити. Дивина.
Людина є лиш мізером подібності
і часто лиш в думках, які теж не спроста
проявляються в тих, чи інших індивідах,
а не всім і вся підряд,
та лиш в мріях на найближчі дні чи роки.
Хоча й це тримає у секреті і має страх,
бо вона не знає реакцію інших,
не знає поведінки і часових змін,
які зможуть сприяти здійсненню мрій,
чи ті мрії і надії зазнають крах.
Такі розмірковування мають всі,
бо сьогоднішні взаємовідносини
між людьми, між людиною і державами
досить таки непередбачувані,
та по суті саме вони
придумують ідеології такі,
щоб тримати людину в страху і в покорі.
Ось основне джерело страху,
а друга його сторона в тому,
що людина втратила довіру,
довіру до Отця-Творця-святого Духа,
бо вона Його зрадила
і служити дияволу пішла.
Диявол не Творець у суті,
він руйнівник, насильник

і тому йому для забави лиш,
хочеться насміхатися завжди
зі служителів своїх,
які не мають у собі духовної моці,
не мають і міцної Душі.
Людина сьогодні скоріше
до диявола за поміччю побіжить,
бо видно має іще у собі той сором
і докори сумління ті,
та це не так її страшить,
бо Дух святий завжди
проявить милість і жертовність свою,
а диявол допоможе запроданцям таким,
бо вони є тими руками і умами
для дій лихих і вони по зову труби
завжди побіжать туди,
де потрібні вбивці і злодіячі.
Тобто є страх і від Творця,
є страх реальний і від диявола.
Людина по факту в постійному страху
і має відповідно заячу психіку,
то і діями вона недалекою є.
Страх заповнив єство усе,
не лишивши Духа святого у л-юдині.
Ось із ситуації такої
у житті почуваємося ми
нещасливими і злими,
бо ми такі є собаки злі,
вважаючи, що саме інші
у наших бідах винні.
А по суті ми хочемо усі
щастя, любові і доброти собі.
Лиш собі, бо посилаючи зло у світи,
то цим насправді засвідчуємо ми,
що по факту ми самі
цим злом наповнені.
Не дарма
гласить мудрість людська,
що кожен може давати те,
що має у себе.
Тому злий може давати зло,
а добрий посилає поміч і любов.
Ми знаємо перед БОГОм вину свою,
та публічно можемо йти
з гордістю в дома молитви,
та лицемірно все ж маємо думки,

маємо й слова, що винуватими є завжди
в негараздах наших тільки інші,
а слід би нам, і уже давно
плекати якості духовні у собі,
щоб вони у нас постійно були,
бо саме їх присутність в нас
дає можливості приймати Благодать
і бути добрим і щасливим,
бо такі готові завжди
іншим ці енергії посилать.
Ви спитаєте нас тепер:
"Чого ми так широко описуємо зло?"
Тому і відповідь маю дати,
що так розписали ми,
щоб кожен побачив у собі,
чи дійсно в нього є прояви такі
і ось так зізнанням часто ми
приходимо до каяття,
а тим, хто Душею і умом
сподобив Духа святого у житті,
то від Нього отримуватимуть такі
підказки і поради, повчання завжди,
бо Всевишній за кожного дбає
і у турботі кожному допомагає,
хто тримається у житті
справедливості і доброти.
А лукавий не дбає і не передбачає,
бо його ми, такі злі, кличемо самі
при потребі надуманій своїй,
чи то із злорадства і заздрощів.
Нам сумно за сестер і братів таких,
що погубили, поганьбили Сущого у собі.
Ось так крихти замислу Творця
людина за тисячоліття віками,
хотіла бути богами
і у помислі своїм
не гребувала у житті нічим,
пішовши служити дияволу, сатані,
та не розуміють такі,
що предки і діти служили
і служитимуть їм, бо там наказ,
жорстоке вбивство, зневага, страх
і дозволу від них відійти
ніхто із дияволят не дасть.
Такий сумний кінець цивілізації цієї,
як і попередніх чогось,

що так людина ница до зрад
у бажаннях володіти іншими
і з цього мати користь.
Скільки цивілізацій загинуло від таких?
Багато, та життя таких не вчить,
бо вони і вчитися жити не бажають,
вони доброти і любові у собі не мають.
Хіба так багато нам кожному треба?
Та скільки за діями лихими є втрат!
Тож нам їх не поновити
і будемо починати з чистого листка.
Важко, тяжко буде,
та духовна чистота
зігріє кожному душі і тіла.
Тому просимо усіх,
хто чує у собі духовну міць,
то будьмо мудрими до кінця
і збережимо ці зерна
якостей істинного життя.
Бо є все таки серед нас
істинні носії цих
якостей святих,
які свідомо дбають про них
для себе і для подібних собі,
щоб діючими були джерела Родові,
щоби можливість в них була
у ці роки жахіть і смуту
черпати енергії позитивні
во благо всім і на втіху Всевишньому.
Так було насправді
і таким має бути,
бо за такими є життя,
а за лихими смерть чига.

* * *

Окрему думку виведу у частину цю,
коли ми написали, що Творець
дав нам усе,
із зачаття і до народження,
то Він ці задатки і таланти береже,
а от коли дитина появляється у світ,
то тут потрібен батьківський помічник,
щоб дитині допомогти
свій дар розкрити,
а також його в дитячій психиці
і в умі закріпити.

Дитина сприймає і приймає майже все,
якщо воно не відходить
від життєвої програми до років семи,
то це буде гідний син, чи дочка Творця,
але часто батьки із невміння,
чи то з вигод і користі
ламають дитячу душу
і переналаштовують на свій л-ад,
а діями такими поповнюють до сатани
ряд.

Так діє досить чимала кількість батьків,
бо і вони ідеологіями традицій
релігійних
і ідеологій державних негативом так
понаповнювали себе й рідню,
що і ви не спитаєте нас про те,
чи здатні вони давати дитині своїй
щось із того, щоб продовжити на Землі
життя і всі якості при ній.
От і розглянемо позицію таку
і стан батьків у спільноті людській.
Людина мріє про якусь певну річ,
чи то про певну поведінку,
про свою вигоду-користь
при певних змінах у собі
для отримання машини,
статусу суспільного, будинку,
то цього досягають ті,
які повністю продалися сатані.
І тут ми питаємо їх і всіх:
"Чи дійсно можемо ми такі
щось на краще змінити? Ні.
Наш диявол цього не допустить.
То чого ми навчимо дітей своїх?
То про який Рід ми мову ведемо?"
Це відходи людської діяльності
і тому в агонії своїй вони
вбивати батьків готові.
Вбивати ні за що. А інших,
то і взагалі готові епідеміями
і зброєю ядерною, чи хімічною
глобально знищувати на корню,
бо інші для них ніхто.
Згинув образ і подоба Творця у таких,
бо нутром, і діями вони
так подібні сатані.

Там не буде милосердя.
Та погано те,
що ідеологією знищення
вони знищать і себе,
і заразили цією хворобою дітей своїх,
які, як і батьки знищувати готові тих,
хто іще буде творити цю
любов святу і доброту.
Якщо ви іще читаєте,
то цим і нам надію добавляєте,
що долучилися уже до тих,
хто умиротворення несе,
хто любов і доброту тче,
а ми щиро дякуємо вам за це!

ОРІЄНТИРИ ДЛЯ ЛЮДИНИ

Талант життя любити, мають ті,
хто устремління має вчитись,
хто вчиться день при дні
стяжати якості духовні.
Любов, як якість, як вершина
усіх енергій позитивних при житті
і нею наповнені духи світлі всі,
і все наше життя є наслідком любові.
Та люди забули цей стан любові у собі,
а любов потрібна всім все таки,
хоча би в малості малій,
хоча би в якості одній,
бо в цьому увесь життєвий смисл
і в цьому наше покликання життями
сюди,
щоб ми стяжали ці якості святі.
А ми тепер визначимо знаки основні
у цих словах для подальших дій
при певній послідовності на цім путі,
бо саме дотримання їх допоможе всім
прийти з Душею і Духом чоловіка
у всесвітній океан святого Духа.
Тому завжди дивись, що в нас із Душі,
а що є в своєму умі — чи то воно уже
з досвіду мудрого в нас є,
чи то є лиш інформативне, чи шолудиве,
тому то, коли не маєш знань,
то підказку попроси і трохи почекай,
а при діях таких і відповідь приходить

зі справжніх знань і без лукавих
блукань,
та коли нас до вибору негайного
схиляють,
то при виборі таким не осуди другого,
бо тоді не зможемо закрити ми
своє серце-душу від сатани
і диявол нас постійно буде вести
до таких виборів і до суєти.
Такий вже путь проходять всі,
та сприйнявши і пізнавши складники,
то такі свідомо і в радості з любов'ю
в стані богозамилування ідуть
до тих енергетичних витоків,
з яких усі життями йдуть,
отримуючи зерна духовності святої
щоб у бдінні, у старанні,
навчаючись творчо і з любов'ю
виросити їх у собі і для себе,
то так і для інших,
бо в цьому наше покликання і є.
Так як любові стан ми спізнаємо усі
у хвилини пристрасті і міжстатевих втіх,
то так і в стані закоханості, кохання із
яких
із живої і святої довіри починається гра
у життя,
а довіра зі справедливості вироста.
Справедливість, правда, істина, як слова
несуть у собі одинаковий зміст і суть,
тому ми визначаємо це як перший знак,
який кожна людина має прийняти,
як знання, як основу для подальших дій,
бо тільки правдивий здатний милість
проявляти,
бо тільки справедливий вміє доброту
творити,
бо тільки пізнавши істинну суть життя,
здатний отримувати задоволення,
здатний радіти і щасливим у цьому стані
бути,
а вже пізнавши щастя радість у житті,
той починає духовно зріти,
бо приходить усвідомлення тоді,
що ми ці знаки вивчили і прийняли,
а їх сукупність і є ті складники,

які формують усю повноту любові.
Цю повноту любові мають боги,
а ми в житті пізнаємо й приймаємо її.
Ось такий план навчань
хай кожен візьме собі,
щоб жити і життя любити,
щоб благодать свята
з нами була щодня,
то тоді між нами і в нас
не буде місця для зла,
а це і є ті умови, і є той путь,
яким у райський сад усі прийдуть.

БІЛЬ

Біль у тілі, страждання у душі
є тими попереджувальними ознаками,
що ми схилили у житті
і помилки-гріхи плодити почали,
то тут ми маємо чимскоріше всі
виправляти їх, бо вони прийшли
і наявні в нас зі здатністю лихою
інші енергії негативні, злі
у наші життя притягати.
Ось у цьому суть прохання
до термінових дій, до розпізнавання,
бо наші болі в частинах тіла
вказують напряду про характер,
і про ознаки помилок таких –
гнів, як на помилкову дію нашу,
яка вказує як гарячка, запалення,
герпес;
кишківник засвідчує про надмірний тиск
і про надмірні клопоти за дітей,
як у батьків, то так і в дітей,
бо і переживання ті вкорочують дітям
роки;
зради засвідчують про гниття тіла
(онко);
обмани, лицемірство виходить
в чиряки...
Кожен полюби болі і страждання свої,
прояви турботу, піклування про них
і вони нам скажуть, яким
методом і способом погамувати їх.
Бо ось так болі і наші негаразди у житті

є повідомленням нам, що зробили ми
якість гріхи-помилки і, що потрібно нам
прикласти певних зусиль для виправлянь.
То ось так пізнаваймо попередження ці
і дякуймо Сущому за попередження ці,
бо це він так допомагає вчасно нам
розпізнавати ці болі, хворі, негаразди,
бо вони вказують нам путь до дій:
до сповіді, як пізнання і пошуки причин;
до каяття, як дієвих змін у поведінці своїй
то саме так ми здатні всі
при таких бдінні доглядати
свою Душу й Дух, щоб вони
у нас зріли і плодами любові
наповнювали дні роками.
Бо саме так ми здатні
при такому бдінні
доглядати свій храм Душі
дбати про стан здоров'я,
як про джерело енергій-сил
для активних життєвих дій.
Хай біль, проблеми наші
відійшли, чи колись відійдуть,
та поки життя у нас теплиться,
то маємо шанс усі, щоб оновиться.
Ось так ми маємо дбати всі,
щоб оберігати себе у бдінні
від помилок-гріхів
і при таких знаннях могли
раду-поміч дати собі.
В щасливу путь вам, люди!!!

НАСТУПНЕ ПОВЧАННЯ

Пишемо, що це повчання наступним є,
та, мабуть, ці книги всі
належать до мудрих повчань,
які людство збирало віками,
а повчання такі, ніби, повторення
просто,
яке спонукає відновлювати в пам'яті
їх зміст і суть у конкретній темі.
Як засвідчує життя, то такі повчання
появляються саме тоді,
коли потребою визрівають вони,
хоча ми від здивувань таких,

говоримо самі собі,
що це випадковості.
Хто завгодно міг виправити
свої, то так і чужі помилки,
бо так продумано у Всесвіті,
що Цілісність дбає завжди
у тому поєднанні факторів усіх,
зберігаючи гармонію життя.
Це прекрасний механізм,
бо людські істоти ще не всі
несуть відповідальність і дії
в поміркованості і поєднанні.
Так, багатьом відомо є,
що таке погано, а що добре,
то чому часто ми самі
діємо так, як інші
при пошуках свого путі,
чи при облаштуванні своїх життів?
Ми можемо вчитися у всіх,
та часто в організації життя,
ми маємо дещо спільне,
а дещо досить різне
і завдання тут у нас своє –
зробити так і все,
щоб було для всіх добре,
а найперше там,
де будується певний храм,
враховуючи можливості.
Інакше ми входимо у роздвоєння,
щоб прийняти правильне рішення,
стаючи джерелом гніву й зла.
Ось так почали і ми
задавати питання ці –
чи дійсно легко жити
по справедливості і чесно?
Можна, і це легко,
коли ми щиро віримо,
що знайдуться у світі такі,
з якими світ ми змінимо.

ВЗІРЕЦЬ ЧИ ФАКТ

Ми ж бо народжені у світ,
щоб наповнювати щастям вік,
та чогось у масі основній
ми є сліпі, глухі на дорозі цій.

Тому так люди нещасливі
і часто плачуть від тягарів у житті,
бо всі енергії зла самі по собі тяжкі
і тому ми опиняємося на життєвому дні
серед подібних собі.
Це наша основна біда,
що ми не усвідомлюємо до кінця
тих негараздів, горя і біди
з якими ми прямуємо самі.
Тому й оточення таким же є,
бо і воно є невтішною умовою,
в якої так і вчимося ми
пізнавати всі сторони життя
серед цього суспільного сміття.
Ми вже думаємо так, а не інак,
як кожен суспільний неборак.
Так говоримо і діємо, як усі,
бо практично так суспільством навчені.
Вони вже для нас стають взірцем
у щоденній поведінці, стилі дій,
як суспільний орієнтир
і саме це засвідчує усім,
що ми сліпі й глухі Душею
до істинного життєвого змісту.
Бо ми дивимося на світ умами
і через них нас привчили бути рабами,
тих суспільних надбудов,
які звуться державами,
якими керують не правителі,
а такі ж відречені лиходії, як і ми –
сліпий сліпого водить,
німий глухого вчить,
безногий попереду поїзда біжить,
а неук у президентах сидить.
Ми не вміємо жити із потреб,
та й дожилися до того,
що й можливостей нема,
щоб забезпечити собі гідне життя.
Тут висновок проситься до всіх,
що нас щоденно давлять тягарі такі,
бо ми плодимо енергії негативні
і ними наповнюємо усе у собі
і так у всьому навкруги,
годуючи себе умисним злом,
бо нібито, щоб гідно жити,
то й ідеологія іудейська

так всьому світу підходить.
І вона цього вчить, і не тільки,
бо вона ще й підло діє,
коли нашими ж руками
і підготовленими ними умами
через ЗМІ, різні шоу,
узаконення вульгарності у поведінці,
спеціальної літератури і кіна,
де взірцями є чорний квадрат,
де популярними науковцями є злодії
і через змінені ідеології і релігії
вони ввели особливу МОР-АЛЬ
(виморити із начал усе те,
що корінням трималося істини).
Руйнують святу духовність вони

повсюди,

а ми за пряником-папірцем біжимо,
на якому всевидюче око сатани
і, ніби, той віслук у манежі
сам бездиханно упаде.
То сьогодні також тихо проводять вони
геноцид для всієї спільноти на Землі.
Родів, народів нема,
а цих конгломератів у націях цих
все таки легше убивати,
бо вони відірвані від коренів Родових.
Тому то треба мати силу, чи гроші,
бо вони дають таким, як вони, змогу,
убивати тих усіх, хто мішає,
чи може пошкодити вийти
на вершок суспільної драбини,
а потім і тих нащадків із-гоїв,
а по факту некровних іудеїв
вибити перед княжим престолом
і тоді один, вибраний якимось богом,
буде панувати по Землі усій,
бо він же їм колись,
перед викидом сюди,
саме це, нібито, і пообіцяв.
Це плем'я, як змішаний народ,
іудаїзм, як релігію приніс
і її по всьому світу поніс,
який у виживанні їх
ключову роль зіграв
і досвідом у цьому їм став.
Тому й дивина така,

що персонаж з іменем Іуди
у цій історії роль зрадника зіграв,
якою повністю традицію релігійну
в нових змінах зіграв,
розкривши всю суть іудаїзму
у його підступництві,
його любові до грошей,
не гребуючи зрадництвом і підлістю
у великім і, навіть, у малім.
Сьогодні іудаїзм досить сильно зміцнів
на характеристиках таких,
які оправдовувальними є
для життя основ.
Сила традиції цієї сильно поширена
в ісламі і в християнстві,
де в канонах їх ідеологія прихована.
Це бажання їх бути зверхлюдьми,
володіти світом не має меж,
бо їх ідеї гегемонізму приховують
і ідеології суспільні різні:
ленінізм, сталінізм, фашизм,
так звані, демократії...
на основі імен посланців бога їх.
Сьогодні увесь світ
опутаний ідеологією іудаїзму
у сферах всіх і серед націй усіх.
Для цієї традиції не важливо те,
якої статі ти є, чи то кольору шкіри,
в сім'ї якої традиції родився ти,
чи то, до якої долучився сам,
бо маєш доказати у ділах,
що ти дотримуєшся доктрин
і дисципліни
при досягненні мети-цілі
будь якими способами серед спільноти,
а це лицемірство гидке, підлість,
підступність, обмани, зради, вбивства.
Ось такі методи застосовують вони,
як іудаїзм, для гегемонії у світі.
І зовсім не братерство, гуманність,
чи милість, любов і доброту
до всіх у світі.
Вони й у провокаціях мастаки
і це показали революції усі,
віддаючи в жертву прораховано
для розправ публічних євреїв простих.

Це легко засвідчують будь які
суспільні сколихування умів на Землі
і не дарма люди говорять,
що в них просунута рука іуди.
Так багато сьогодні таких
на цій стражденній Землі,
бо навіть води одного Нілу
більше несуть благодаті й миру,
ніж в усіх синагогах Єрусалиму,
чи у церквах християнських,
бо люди не сповідуючи
традицій релігійних будь яких,
дякують Всевишньому,
за воду тихоплинну з Нілу,
за ті дощі і за прохолоду...
Юдейські зради такі підлі
і вони відчуються у всьому,
бо мало хто може знати наяву
суть племені цього приховану.
Та зрада серед генералів, чи бандюг,
завжди зрадою у суті й буде.
Зрадивший у малому,
зрадить і великому,
то так і в другому, і у всьому.
Обходьмо таких стороною.
Наша бабця говорили при житті,
що брехнею можеш до кінця світу дійти,
та дороги додому тобі не знайти.
Так, лиш співчуття є до євреїв простих,
бо іудеї не знайшли місця собі
ні у Всесвіті, ні на цій планеті,
іще не заселеній такій у ті часи.
Вони й сьогодні не мають спокою
і того природнього раю,
бо коріння тут не мають на цій землі.
Вони, як і всі, хто при житті несе
негатив,
тому там де є доми їх і природа сохне,
та виснаженою землю лишають вони
вишуковуючи способи підлі,
щоб забрати в інших і нові.
То тут поміркувати усім слід,
що лиш якості світлі й чисті
дають життя усьому й уся,
а ті, хто носить негатив,
хай і прихований від людей є він,

то там вигоряє все.
Хоча ми усі тут тимчасові,
чи то проїздом блудимо,
та Душі мають те місце, святе,
де вони відновлювати здатні себе.
Оце такі підлі брехуни,
та спасіння їм не буде,
бо вони діями такими плодять зло,
зазіхаючи на землі українські уже,
а далі така доля нещасна і Сибір жде.
Чахнуть духом люди, зачахне і природа.
Та Земля по Великому Замислу Творця
має залишитися праведникам,
та і Дух святий бачить всіх по окремої,
то прийде той час-пора, коли
кожному хапузі воздасться по заслугі,
а сподвижники духовності святої
будуть будівничими цивілізації нової.
Бо по факту ми усі плодимо осуди,
плодимо заздрощі, гординю, зло,
плодимо гнів, жорстокість, ненависть
щодня,
то такі й результати нашого труда,
такі й недолугі робимо речі,
такі ж і взаємовідносини у нас,
де лицемірство, обмани, зради,
де корупція, підлість стали
нормами нашого життя,
а закони і канони вирощують страх,
щоб ми, раби, жили у покорі,
забуваючи притьмом усі,
що ми Творця дочки і сини.
Нас привчили до дисципліни,
та не навчили волі дій
і відповідальності у ній;
нас привчили вичікувати
кусень хліба і кварти води,
привчили просити у господа помічі.
Та й привчили до сліпоти у покорі,
щоб боялися усіх і вся, хто біля керма,
та й просити посилали до Всевишнього,
щоб дав поміч, сил, грошей, радості,
любові, дітей і милості...
Та Він і без цього потреби ці знав
і нам по своїй милості посилав,
та ми єствами були закриті,

бо душу закрив суспільний хлам,
а умами люд наш давно занепав.
То саме діями такими ми постійно
опорожнювали джерела Творця,
а не були ділами у Нього в помічниках,
щоб наповнювати джерела ці.
Ось таке відношення до себе і інших
як і всі дії наші в думках, словах і ділах
і є тими тягарями важкими,
та все ми маємо шанс і можливості,
щоб почати очищувати життя свої,
живучи по правді, щиро і в з доброти,
бо саме дії-енергії такі
з'єднують нас із Духом святим.
Ми в державах таких, які є і самі
і, ніби, над нами і у нас самих
БОГа святого нема, нема і тих,
хто зможе вчити гідного життя,
бо і умов серед цього лайна нема,
щоб тут народилася людина така,
в якої була би праведна Душа,
щоб навчала нас жити,
щоб навчала гідне життя творити
у пізнанні і прийнятті у життя
істинних якостей духовних.
А нам би пізнавати духовність святу,
то нею би ми очищували суть свою
і до відкритої Душі ішли би знання
про ті умови, які покращували би життя.
Бо саме так діями своїми
ми знову повернемо своє єство
в життєстверджуюче щасливе русло.
Тому саме такий підхід
пришвидчить очікуваний прихід
тих якостей святих у життя,
які ми сповідуємо від Творця,
то це і буде той ВЗІРЕЦЬ,
як і ФАКТ простий,
щоб ми дружно усі почали
творити радість і доброту
з милості і з можливості,
та в устремлінні і по справедливості.
То в такому стані ми усі
є Всевишнього діти-співтворці
для вибудови по всій Землі
тих, гідних нас, умов життя.

Цей путь – є путь свідомий
і тепер нам відомий,
тому стяжаймо якості ці,
щоб жити і любити в щасті.
Ось такі факти і такий взірець,
до якого ми прийшли умами
через цей словесний вінегрет,
то хай він лишиться уже поза нами.

КОПІЯ

Ми відлуння тижневого життя Творця.
Ми маленька копія Духа святого в діях.
Ми обличчя, тіло і подобою є
БОГа світлого, Духом кріпкого і вічного.
Тому маємо у цей життєвий строк
встигнути здійснити все те,
для чого родилися, як чоловік
і бути співтворцем цього щастя
і того осмисленого життя,
яке додає сил і устремлінь,
щоб гідно нести ім'я – БОЖЕ ДИТЯ.
А це ми здатні здійснити тоді,
коли є самі собою, як при створінні,
коли ми у життєвих діях істинні,
шукаючи осмисленості у всьому –
у своїх діях через думки і слова,
в тих умовах, в яких жили батьки,
в яких живе спільнота вся
з такого милого відчуття,
що нас ніби Суций кличе
і цим серце й душу лічить.
Це так дбають про добродушних
всесвітні енергії позитивні.
Вони доходять до проблем тих,
хто виправляти вміє їх,
як і до тих у житті,
хто плекає якості духовні у собі.
Чуть більше шани і співчуття
в теплі розмови при спілкуванні
з будь ким і будь де,
чи та щира допомога вже
потребуючим творить тоді
в нас і з нами дива.
Ми маємо бути гідними Отця,
то і навчаймося бути чоловіком,

особливо з найближчими у житті —
чоловіком-жінкою, батьками і дітьми,
бо тут джерело життя Роду, родини
і тому саме тут ми маємо усі
подбати щиро і старанно з любов'ю
налагодити взаємини такі,
щоб ми хотіли тут перебувати
при радості і в біді,
щоб нас тут чекали і ми
до них благодать щодня несли,
бо саме Родове джерело
придатне для цього,
бо саме за це ми
і маємо про нього дбати.
Теж стосується і роботи.
Дії наші такі змінять суть нашу,
змінять і середовище оточуюче
і ми це побачимо самі.
Наші вчинки і діла у житті
із дня у день усе нові й нові,
коли ми відчули єством своїм
спорідненість і причетність свою
до вибудови духовності святої,
а ми утвердилися в такому пізнанні
і цей стиль поведінки прийняли,
як суть і зміст свого життя.
Життя часто нас б'є,
та все ж кожен може впасти,
хоча не кожен здатен встати,
щоб людям любов і доброту нести.
Ми лиш тоді є чоловік
у діях і поведінці своїй,
є співтворцями Творця,
і у стяганні якостей духовних
бачимо свій смисл життя,
а поряд з цим не брешемо самі собі,
не плодимо злих дій щодня,
бо в цьому істина життя.

ПИСЬМЕННИК

Це все писане нами
і той писар наймення має собі,
та в суспільстві таких
письменниками звуть,
хоча оці думки ідуть в мене

Духом святим від Творця.
Він начало й суть творінь,
бо навіть речення ми
не можемо змінити,
бо втрачається суть.
Хоча нами і названо Творця цих книг,
та ми є у невіданні джерел.
А ще дивніше те,
що все іде поза умом
у цьому викладі такому,
де не досягнути нам
наявною логікою,
аналізом і можливістю
долучитися до змін.
Хоча спроби робив,
та перші думки все таки
знаходили те місце,
куди і якими вони були
у своєму прибутті.
Це було легко і приємно
і ми були у стані благодаті,
узрівши правила такі,
що проявилися в устремлінні
Дарувати Всевишньому
і оточуючим усім
ту радість і любов,
які наповнювали нас
і ці чудові рядки.
Та, як писар, ми
мали записувати зразу,
незалежно від часу,
коли думки прийшли,
бо то по факту було,
як вдень, то так і вночі.
Ми писали і щастя в цьому мали,
коли писалися ці слова із Душі,
щоб Дух чоловіка зміцнити.
Та результату ми не знали
і ум — диявол наш, нам за це
докоряв, а ми спокійно спали,
бо нас ангели охороняли.
Однак ми раді і тому,
що словами книг про істину
не потривожили людські уми
і на цьому згодні Душу цю
віддати святому Духу, як Творцю.

Це розкрився у нас талант,
талант життя любити.

ЛЮБОВ У ЖИТТІ

Не шукаймо легкоти у житті,
бо нею закриємо життєві якості,
не спізнаємо любові, красоти і доброти
буття

і не насолодимосся життям сповна.

Нам, кожному, умови дано всі
для пізнання БОГа у повноті,
яку ми здатні в радості і легкоті
щодня і щомиті з любов'ю нести.
Тому так значимо для людини
пізнати істинного БОГа,
як легкість у кожній дії своїй,
бо в такому стані ми
є на правильному путі.
Хай кожен свідчення це знає
і себе до цього наущає,
бо в цьому суть всього життя,
бо це і є щастям самого буття.
З любов'ю і в подяках живімо
і за це Всевишнього славимо
за таку карму-долю і стезю,
щоб всі спізнали життя красу.
Благодаттю наповнюймо дні, роки,
бо це насіння скороспіле,
якщо довірою спізнаємо ми
цю любов від богів-людей у собі.
Дружба завжди з довіри є
і на справедливості росте.
Тут щирість, щедрість
у взаєминах хороші зміни дає.
Тому саме якості духовні є
хорошою умовою, в яких любов росте.
Людське денне життя
енергетично більш потужніше,
ніж акумулятор той,
який крутить колінвал.
Тому розуміння Замислу Творця
у щоденному нашому житті
і є весь сенс існування
людини, як живої істоти,
яка дарує світу істинну любов.

Колір білий – є кольором чистоти і світла,
який засвідчує собою усе життя
і цим свідком у нас є любов свята.
Є й чорні, темні кольори у житті,
та їх оминають, забути бажають
і стараються чимскоріше всі
вийти із цієї темної полоси.
Багато днів при житті ми
живемо у звичайній сирості.
Сірі дні, і дії наші невиразні,
та і в цій сирості такі
не шукають до БОГа путі,
не шукають дороги до любові,
та й не вчаться творити її.
Сирість та й годі...
А стан любові підносить всіх
і в ньому на багато що здатні ми
бо, навіть відводить від горя і біди.
Такий стан любові рівняє всіх
з розуміння життєвих основ,
бо він вчить жити в істині
і зі справедливості, а це
і є умовою вирощувати любов
у серцях людських до всього і вся,
яке рухається, дихає, засвідчуючи цим,
що не тільки чоловік має і може жити,
а є багато навколо таких,
які живуть і люблять...

МАЛІСТЬ

Живімо так у життя
щодня і щомиті,
щоб доброти святої малість
приносила неймовірну радість.
Це засвідчує про чистоту,
чистоту душі, ума і тіла.
Це засвідчує і про чистоту Духа
у всіх наших діях.
Тому ми маємо жити всі
по замислу Творця щодня,
творячи доброту, милість із любові,
щоб всі були щасливі і здорові.
Бо саме такий стан єства
засвідчує перед Творцем-святим Духом,
що ми живемо в колі життя

КОН – це є коло життя
 у гармонії з усіма і вся.
 Тоді, як існування людське
 в нормах обмежувальних за-кон-ів,
 бо, що таке норма є і тим паче для усіх,
 коли Всевишній визначив життя
 у всьому, як безачальність і без кінця,
 а суспільні князі для демусу всього
 пишуть їх для рабів обставин-умов,
 які теж формують вони,
 виходячи з їх же ідеологій,
 маючи лиш одну мету –
 наповнити взаємовідносини усі
 на винності, покараннях і страху,
 використовуючи усе це
 і цілі армії службовців,
 щоб тримати всіх у покорі.
 Як так може бути, коли
 усе живе у своїй вольності –
 вітер сам визначив свій путь,
 так і вода формує русло,
 як і дерево вверх росте,
 та і зайцю, вовку не визначені стежки,
 хіба, що л-юдина-князь інколи
 визначає і їм обмеження якісь.
 Така поведінка їх
 визначена потоками енергій світових,
 а от людям пишуть закони і канони,
 хоча чоловіку ізначально дали волю
 і ту відповідальність у житті
 за себе і за все навкруги,
 бо така поведінка визначена для всіх
 зі справедливості взаємин таких,
 щоб жити всі могли з потреб своїх,
 а не примарних можливостей,
 бо вони можуть появлятися
 із способу життя і проявлятися
 благодаттю,
 чи через силу-зло, або через гроші-
 зброю,
 чи то при використанні законів-норм,
 які стосуються тільки людей.
 Бо не дай Дух святий,

33

і духовно зріти і рости,
чи виживати в межах законів
і занепадати духом, гнисти.
Чого ми, живучи з добротою
в думках, словах, ділах у радості,
то викликаємо страх у споглядачів
таких,
викликаємо заздрощі і гнів серед них?
Бо так реагувати людей вчили віки,
бо так можуть жити лиш ті,
хто віддав за переконання такі
свій ум і Душу свою сатані.
Всі дії їх зводяться до одного,
щоб знищити в чоловіка кожного
божественну творчу подобу його.
Ось чого так багато пишемо про злого,
щоб розкрити усю суть лиху його,
щоб розбудити тебе наш Роде
до змін на краще і чимскоріше,
бо небезпека велика уже є
і звір до лиходійства готовий вже.

* * *

Якщо ми любимо себе, життя,
то прикладімо всі вміння і знання
і ділами виправляймо небезпеку цю,
навіть, віддаючи енергії усі, які
є позитивними, нашому Творцю.
То, живучи по правді у колі життя, ми
наповнюймо енергіями позитивними
простори і самого Творця-святого Духа
тією радістю і любов'ю до нас, та
не маймо страху за дії такі,
коли ми відчуваємо тиск, осуд
суспільства.
Так, вони іще духом слабкі і їх злить те,
що сподвижники святого Духа вже
живуть вільно і в гармонії з усім
і це тривожить, лякає їх уми,
а хтось посмів жити сміливо і без страху
радіючи життю з любов'ю у всьому,
легко виходячи за межі
тих суспільних законів, норм,
бо є відповідальними за життєві основи.
Любімо інших, як самих себе,
бо це вершина зрілого ума є.

І істина життя у мудрості такій,
що по Великому Замислу Творця,
ми маємо жити в стані радості-щастя,
а біль і зло на життєвому путі
є нам лиш, як підказки до змін,
і є тими подіями повчальними,
які ми маємо навчитися розуміти
для духовного зростання і зрілості,
бо ті, хто пізнає, то ті і знають,
що вміння життя любити,
то є талант великий,
то є умова для всіх
богозамилуваним бути,
а це так багато і значимо
і так мало на фоні того,
серед чого живемо.
Тому життя, як і любов у нім
є такі неосяжні для умів,
бо вони є результат дій
нашого Творця Всевишнього.
Я люблю тебе життя!
Ти моє минуле і майбуття!
Ти й тепер, як і завжди
у кожній думці, слові, дії моїй!

ДОБРОТА

"Доброта- є той поріг
перед дверима щастя,
за якими кімнати любові
у цій всесвітній світобудові."
Тому шукаймо при житті
усвідомлено і спрямовано усі
ті доріжки-путі,
які ведуть до цього порога,
бо в цьому суть покликання
кожної людини на Землі,
щоб жити в щасті-радості,
щоб допомагати потребуючим
у нас були такі можливості
у лабіринтах всецілого життя.
Дія допомоги появляється тоді,
коли ми любов'ю дозріли до доброти,
тому то допомога іншим, тобто тим,
кому ще є гірше аніж нам,
то нас наповняють радісні відчуття,

що у нас є саме ці можливості,
бо вони і є тими енергіями життя,
які виводять нас і всіх
зі зневіри, розпачу біди,
бо саме ці енергії святі
виводять багатьох на істинні путі.
Знаймо люди, знаймо всі,
що дії позитивні у житті уже
несуть частиночки любові у собі
і саме вона до творіння усіх зве.

ДІТИ

Діти – це блага вість
для кожного при житті,
бо діти привносять у наші життя
нові і незвіданні відчуття,
відчуття, стверджуючі майбуття.
Так вже влаштоване буття,
що радість нам приносить те,
в чому ми впевнені сьогодні вже,
як і у завтрашньому дні,
то так і на роки,
бо впевненість міцнить довіру,
що ми будемо щасливі.
Саме такі прекрасні почуття
додають азарту, завзяття
для створення сімейного добробуту,
для довіри в здійсненні мрії,
для емоцій і здоров'я у собі,
бо ми цією впевненістю
і є насправді щасливі,
бо здатні вирощувати в такому стані
любов, честь і доброту
ці прекрасні якості святі.
Тоді ми щасливі всі,
тоді такі ж нації й держави,
то такі ж у них і правителі,
як і ми усі в сукупності
і є уміючими дружити із сусідами,
то будемо оминати усі біди й війни,
то будемо жити в достатках і доброті.
Про це знають мудрі люди
і до цього кличемо усіх ми,
кличемо до очищення і духовної
зрілості,

кличемо до зменшення зла, жорстокості
у взаєминах між нами день при дні,
бо сьогодні ми уже свідомими є,
що опинилися у ямі вигрібній
і потребуємо змін негайних,
бо іншого виходу немає.
Нема впевненості у майбутті,
бо ми втрачаємо довіру до богів,
ми втрачаємо довіру у можливості свої,
бо основна маса людства на Землі
мотивації й надії особисті всі
плекала на наявність у кишені
декілька пачок грошви,
а істинне багатство людини
в наявності у сім'ї дитини.
Ми уже не чуємо дітей,
ми уже не чекаємо їх,
бо нас покриває страх,
що ми у великих проблемах
і не бачимо світлого майбуття.
У багатьох уже можливостей нема
купувати усе те, що в інших є,
а ми усе частіше і частіше
усі думки і розмови свої,
як і всі діла у житті цім
обумовили ідолом новим,
що наймення мамони має.
Це були і є ті звичайні папірці
і наявність їх визначала скрізь
наш статус і можливості,
а коли ми все частіше у житті
опиняємося без папірців цих,
то уже почали молитися на них,
змінивши свій життєвий стиль
і не бачимо перспективи у майбутті,
бо всі дії і взаємини зав'язані на те,
що саме гроші стали визначати
можливості.

Ми і друзів шукали грошовитих,
ми і батьків "поважали" тоді,
коли вони нас не турбували,
а "доброту", "любов", "правду" завжди
ми купувати могли,
коли мали вдосталь грошви.
Гроші могли усе,
гроші замінили нам все:

придбати машину, посаду,
вирішити виниклу проблему,
чи то зуба вилікувати...,
та біда прийшла тоді,
коли із грошима у гаманці
ми дожилися до суматохи,
до війн і в злobie готові вбивати —
ми зрадили собі, природі і життю.
Ми цього навчили і дітей своїх,
та по суті ми втратили їх,
втратили право на майбуття,
бо дочки і сини були у Творця
і ми бачили майбуття,
коли у нас було дитя
і в цьому безкінечність і вічність буття.
Дякую за добрі діла
і за теплі слова,
які від дітей ідуть
з любов'ю і благоговінням,
бо цим полегшення
страждань нам несуть.
Ми уже забуваємо діда, бабу
забули і Творця, бо вони минуле,
хоча саме вони є те коріння,
і вони є тим, що завдячуючи саме їм
ми і є у житті присутнім.
То шануймо ці основи,
шануймо ті істини святі,
завдяки яким ми до цих днів дожили,
бо вони були і є енергіями тими,
що творили достаток і доброти основи.
То знаймо люди, знаймо всі,
що всі ці проблеми, біди у житті
є результат за відхід від істини,
відхід від творіння якостей життя,
бо вони визначали й визначають
нашу карму-долю і впевненість
у майбутті.
Вони визначають енергетику
сім'ї, родини, роду на віки,
а відсутність у наших діях таких
часто приводить людей окремих,
як і націй і держав у світі
до особистих і політичних криз,
до духовного збіднення нас самих,
а за цим і до матеріального зубожіння.

Пам'ятаймо, що діти наше життя,
вони і наше майбуття,
бо і в них будуть діти,
а ми відійдемо у забуття.
То хай знадобиться і це повчання,
як спроба відновити давно забуті істини.

ЗМІНИ – КАЯТТЯ

Зміни-каяття — це усе наші дії,
бо в них весь сенс і смисл життя,
бо в ньому і в них дії і надії,
у них весь Замисел Творця.
Навчаймося творити добрі справи
без очікування користі, чи нагород,
а просто для того, щоб відчутти,
що з нами і в нас істинний БОГ.
Робити доброту, чи добрим бути,
то це має бути наш стан єства,
коли наша суть добротою наповнена.
Тоді ми і здатні іншим її давати
зі свого стану такого і тільки.
Для чого ведемо мову цю ми?
Для розуміння всіма,
що кожен здатен, що кожен може
себе змінювати на краще.
Спрямованість ума до доброти,
спроби в діях день при дні
налаштують нас, як потребу,
наповнюючи енергіями любові,
бо вона готує нас до такої щирості,
бо вона готує нас до милості
і тоді ми уже спроможні до дій.
Коли серед нас буде багато таких,
то ми змінимо й енергетику Землі,
то і Всесвіт возрадіє за дії наші,
то і благодать спонукатиме до змін.
Ось такий початок є завжди,
бо кожна зміна в нас чи дія,
перш за все визріває в умі.
В добру путь до змін, сестри і брати!
Кожна Душа має при житті
цю здатність до благодіянь завжди,
та лиш з любов'ю творена вона
виводить на усіх до простого відкриття,
що цю здатність ми набуваємо у доброті.

Це вже наші знання, наш стан єства
і ми такі уже відкриті Всесвіту,
щоб спілкуватися з Творцем-
Духом святим напругу.
Ми прозираємо в осяянні таким,
бо в нас міняються погляди на себе і світ.
Ось так ми виходимо всі
на путь духовного зростання
і вже свідомо ведемо пошуки,
пошуки духовних джерел,
пошуки тих, з ким ми готові є
змінювати світ і себе.
Так, я здатен змінювати себе
і з благословіння святого Духа уже
готовий вчити цього всіх у бесідах таких,
та застерегти маю всіх, що така
активність
пробуджує лукавого, то будьмо в бдінні,
щоб цю здатність до мудрих дій
ми і далі гідно могли нести.

РАЗУМ

Хай це послання у світ
буде найдовшим за всі
саме до тих,
хто наймення має чоловік,
а також і до тих усіх сірих,
хто людиною себе вважає,
бо шанси мають і такі,
щоб чоловіком бути на віки,
навчаючись змінюватися у собі.
Так, це стан любові і доброти,
який наповнив нас щастям назавжди.
Так, це здатність ці якості святі
вирощувати у собі і нести у світи,
бо саме здатними є вони
себе і все живе зберегти.
Це вже маленьке джерело
цих енергій позитивних.
Так, саме на таких держиться світ,
саме для цього вони серед нас і є –
ці Велеси, Христоси, Будди, старці...,
щоб Духом святим вони росли
і всіх за собою вели.
Та Дух святий хоче змін у кожного

і ці зміни є кожного при житті.
Вони маленькими поки є,
допоки не укріпили Духом святим,
а як важко й страшно тим,
хто часто путається зі злим.
Та лиш зі свідомим умом
і наші дії зрілими є уже
і саме з середовища таких
Христос новий прийде.
Сіра маса кількісно велика
і серед них багато є тих,
хто заблукавши умом живе,
та вони звичайні споживачі,
але ще не свідомі творці.
А от серед нас є люди злі і вони
досить активні дияволу помічники,
вони і в спільноті нахальні рвачі.
Саме вони при підтримці сірих
часто в президентських кріслах сиділи.

* * *

Православ'я, як традиція звичаєва
серед людей взірцем справедливості
була,
бо дотримувалися люди тоді
правди і право славили вони,
бо жили по совісті,
а біля цієї якості життя
були у шані й інші.
Так, воно сформувалося з язичництва
і люди славословили всевишнього,
шанували духів лісу, води...,
та на кінець шарлатани
представляти його почали
і появилось візуальне ідољство
із жертвоприношеннями.
Творець був і є присутнім
серед нас у Промислі своєму,
як єдине начало всьому і у всьому,
а духів за їх дії об'єднали в одного
Духа світлого і в другого – духа
темного.

Тотемами і в місцях капищ
всезагальне віншували божество,
і воно сьогодні ототоженне
БОГом святим, що є Духом

живим, кріпким і вічним.
Саме так була і є
у всіх структурних об'єднаннях
ця троїчність цифрова і непорушна –
батьки і діти, а між ними рух-дух-
взаємини.

Хоча світ сприймаємо в дуальності ми –
добро і зло, любов і байдужість....
Ось так створилися умови у спільноти
для монотеїстичних релігійних
традицій

у яких частково збережені є
ритуали і традиції з попередніх вірувань.
Це вже тоді, на зорі виродження народів
було зручно так керувати людством
і завдяки цій новій традиції
прописані закони сучасні,
зокрема в заповідях Мойсея,
і по цьому ж проекту створено було
скрізь у світі ці структуровані
монотеїстичні ідеології.
Та ідея фікс, що ця Земля
подарована новим прибульцям
несе собою сьогодні геноцид,
бо, нібито, Земля належить тільки
іудеям –

інших треба знищить.
Тепер ця іудейська ідеологія
поширена майже у всьому світі
і має у всіх націях своїх іуд,
а тепер вони набрали реальних сил
і мають можливості знищувати люд.
Та Замисел творця їм не змінити,
бо багато є тих, хто свідомий є
такого закінчення і знають кінець,
то свідомо стягають якості життя,
і є енергетичною протигагою
для розбухлого зла.
Такий путь пройшли всі
релігійні традиції сучасні,
лиш називали дещо по іншому
і в духів були інші імена,
та суть і зміст ізначально
на справедливості тримався.
Так зачиналося і християнство,
та на сьогодні ідеї князя- диявола

в ньому верховенство взяли.
Воно вироджуватися почало
і щоб його зберегти,
то потрібно нам гуртом відновити
давно забуті істини,
з яких будуватися взаємини почали
між першими людьми цивілізації.
Як назвуть нову форму управління
людьми,
то про це засвідчать живі,
а ми бачили ідеології різні:
рабовласництво, капіталізм, соціалізм ;
бачили, що і ре-ліг-і-я будь яка
пояснена цим словом в суті:
РЕ- зміна, змінена форма,
ЛІГ – ліга, організація І Я,
як особистість суспільна
У цих ідеологіях і традиціях релігійних,
у їх назвах різних,
де в їх уставах, канонах є істина,
доброта, милість, радість, любов,
та суть поміняна у них.
Через це і є суєта в умах,
бо істинні знання видалені із
застосування,

а збережені диявола трактування.
Прийшов той час-пора,
коли нам відновлюватися, очищуватися
тра
та і поміркувати нам гуртом слід,
як відновити суть у взаєминах людських.
Може сформувати нову модель,
нову ідеологію, чи релігію,
та на наш розсудок каже,
що ізначальне слід нам зберегти.
То Творець би нам таким
Блаженством світ би освітив
для справ спільних між нами,
а чоловік відродить БОГу славу
на всіх планетах галактики цієї.
Ці слова з пізнань для всіх,
щоб усвідомлювали умами ми
про наявні можливості свої,
бо це і є істинне покликання нас сюди.
Буде важко відновлювати те,
що тисячоліттями руйнували,

бо і спротив зла постане
проти носіїв правди, любові і доброти,
бо саме якості життя ці
ми маємо вирощувати у собі,
а це півтора століття займе
для переосмислення свого життя,
для визначення того путі,
по якому збираємося йти,
як істоти, як творці,
що спізнали начала духовні,
як творчі їх розбудовники,
то так у мудрості своїй
по облаштуванню умов таких,
які би нам радість-благо несли
при добродіяннях день при дні,
при щирих спілкуваннях.
Добре би було, коли би ми
до міркувань отаких
з єднавчим Розумом Всесвіту
з мудрістю людською
талановитих правителів
зростити змогли,
то ми в РАЮ змогли би,
хоч трохи в Благодаті пожити.

* * *

Ми маємо уже свідомо
вирощувати ці якості життя у собі,
вміючи творити доброту і любов
у собі і навкруги,
то це і буде тією умовою святою,
у якій ми Благодать спізнаємо усі,
яка відкриє Душу, очі і уми
для дій по правді і совісті,
бо ці якості завжди
приводять пошуковців всіх
до пізнання і прийняття любові
для себе і для всіх навкруги.
Любов і є те Благо-Радість,
які стверджують Всевишнього Творця,
який подарував усім життя
і здатність плекати духовну міць,
бо по факту саме енергії ці
підносять нас і ми,
нібито, літаємо у світах.
Всі ми приходимо життями

через зlodіяння, брехню і користь,
бо саме в них ми пізнавати здатні
всю ганебність дій людських
при появі істинних іскр,
бо вони показують життя красу,
розкриваючи можливості
жити по правді й совісті,
бо вони є та духовна здоба
від святого Духа, як елітного зерна,
з якого і виростає Благодать свята,
яка милістю, радістю і любов'ю
здатна наш ум до дозрівання вести.
Саме так духом зріє віками чоловік,
міцніючи в добродіяльній благодаті,
у свідомих діях при житті
до розуміння свого покликання сюди.
Саме так ми пізнаємо РАдість
в організації дій умом, щоб жити
і життя щасливе творити,
бо недарма воно є БОГОм,
як синонімом по суті й змісту,
як умовою й можливістю для всіх
жити в гармонії, мирі з любов'ю.
По Великому Замислу Творця,
ми кожен маємо змінитися у собі,
в своїй поведінці, умі і діях на стороні,
бо простого розуміння суті того,
як і коли ми зможемо самі
вийти із цього трагічного стану
в якому часто опиняємося ми
при дослідженні процесу і прийняття,
то не знаходимо підтвердження.
Так, ми можемо сприйняти логіку
й процес
і тоді починаємо думати у цій звабі,
що ми уже БОГа-Життя за бороду взяли.
Не допоможуть нам спізнати щастя
програми і реформи екологічні
і технічні,
ні широка поінформованість у всьому,
ні мнима краса, ні узаконена мораль,
ні занепадне мистецтво, чи прогрес,
бо це є відчуття свого стану ества
у поміркованості і в мудрих діях.
А те що давши гроші ми мали віру,
що отримаємо щастя певну міру,

та вийшло зовсім навпаки,
бо життя перед нами закрило
цю легку духовну вуаль.
Ми, люди, найбільше зробили шкоди
і шкоди-зла, яке виправити людина
здатна,
тому то вся надія на людський фактор,
що ми все таки прозріємо
і віродимо істинні якості життя
з усвідомленням і зріло, бо любов біля
нас була.

Знаймо люди, знаймо всі,
що чревоугодіє, сріблориск і блуд,
як і гнів, гординя, обман і осуд,
то так і печаль, байдужість, чи гніт,
приводять до погибелі усіх,
а от утримання від цих дій
у сьогоднішньому життєвому виборі
є як мудрість у всьому, є як благодать
в ділах
і це дає шанс всім любов пізнавать.
В добру путь усім і всьому,
хто шукає ці путі духовні,
бо у ці роки кардинальних змін
лиш через очищення Душі, єства,
ми і здатні вийти з небувалих потрясінь,
позбувшись злодіянь, як основи,
і всіх душевних і тілесних бід,
а для цього усім нам
так багато потрібно знань.

ОРІЄНТИРИ

Чому людство втрачає орієнтири
при прийнятті рішень у своєму виборі дій?
Чого зайшло так далеко в злодіяння
і не здатне думати про повернення
до гармонії взаємин при наявній біді
з іншими учасниками життя,
коли про нього виникло питання руба?
Нас не вчили робити доброту
безкорисно,
нам підмінили суть і зміст у якості любові,
хоча навчають лицемірства і злоби,
навчають жорстокості і скеровують
на вбивство,

одне говорять-обіцяють, а роблять
навпаки,
йде підміна життєстверджувальних
основ,
корупція, зради, шантаж виходить
з маси
з великих і малих державних установ.
Ось у такій суєті ми і втратили
орієнтири.

Куди нам далі йти, до кого і з чим?
А ми сліпі й глухі погибелі ждем.
Є іскорки маленькі, та чи буде з них
очищувальний благодатний вогонь.
Чи вдасться нам у більшості своїй
віднайти істинні орієнтири у житті,
чи спізнаємо чесноти любові ми,
чи усвідомимо міць енергій родових
і їх значимість для націй і народів,
чи здатні прийняти ту життєву якість,
суть і зміст святого Духа у собі,
яка починається з доброти?
Велика потреба сьогодні є
на ці роки руйнацій, брехні і війн,
бо людство умами здуріло,
а душі свої у суєті погубило...
Та відповідь на питання такі,
як і спроби духовність зберегти
є завданням для кожного із нас
і ми маємо самі, потопаючи
у цьому міжнародному лайні,
схопити соломинку, чи дві,
щоб себе спасти для відновлення,
для переосмислення життєвих основ,
для формування напрямку,
яким ми, як спільнота маємо йти,
для відбудов, для очищення
себе, сім'ї, родини і далі
знайти вміння й сили,
щоб у всесвіті нас долучили
до джерел духовних.
Наше діло є ділом наших рук і умів
і вся надія на добродіїв,
бо вони й сьогодні вже уміло
черпають енергії співжиття
зі всесвітнього джерела.
Сьогодні від наших позитивних дій,

як ніколи, залежить доля кожного
і родів.

Ми уже єством у тупику
і тут нема орієнтирів,
а лиш прірва оскалила глибочінь...,
яка оголошена пророками у віки,
а ми глухі, сліпі до горя і біди,
а мине здатні ще вирощувати зерна
святої правди, любові і доброти.
Тому по суті ми і ці такі умови
нас і привели до погибелі.
Спасенні будуть лише ті,
які уже пізнають щастя і благодать
у постійних хороших ділах,
бо їм відкрита істина Життя
і саме вони продовжать буття
на цій прекрасній планеті,
на якій і житимуть божества.
Все людство має повернутись
до джерел забутих істин,
до тих традицій роду чоловіка,
які православ'я й веде зберегли,
та чимало хорошого ще є
у тих традиціях звичаєвих,
які культура язичництва зберегла.
Та і у всіх гілках християнства,
як і у всіх релігіях сучасних,
є той початковий конструктив,
є ті істинні джерела,
та сьогодні керують ними лиходії,
а так пишемо ми на загал про них,
бо структура і методи їх дій,
та так і ідеологія одинакова у них
Ще є знання, є і мудрості носії,
то із них і від них ми маємо вчитись,
вчитись доброту творити
і так її вчитись, і в окриленні таким,
щоб вона станом була у єстві кожному,
бо саме щира і правдива доброта
навчить нас і всіх доброти у житті,
в якому приємно буде бути,
щоб творчо працювати і любити.
Знаймо люди, знаймо всі,
що порятунок залежить від нас самих,
то пізнаваймо суть свою,

яка міццю сягає Всесвіту,
бо нам самим сутужно буде.
У кожної людини є таке місце,
яке не здатен забрати ніхто –
це наша Душа,
наша розрада і спасіння.
І це ми визнаємо за основний орієнтир,
який і вкаже нам усім –
де ми схибили і як знайти путь до істини,
путь до відродження гармонійного
життя.

СВІТЛА ДУША

Енергії зла шукають завжди
їм подібних у всьому.
Тож будьмо в бдінні ми,
бо коли хоч раз у житті
при виборі бажання, мети
приймаємо наміри злі,
то цим відкриваємо двері у собі
до сокровенного, до Душі.
І зло потьмарить усе святе,
що людина має у житті.
Зруйнує все, усе життя своє
і все навколо і назавжди,
бо зло наповнило нас так,
що ми скоро підемо самі
прислужувати сатані.
Та знаймо істину одну,
що чистої і світлої душі
не поборють енергії злі,
не виснажать перешкоди,
бо для неї ще нема
суспільної узди,
а страх і байдужість
не прийнятні їй,
бо в її просторах
нема місця для таких.
Тож докладімо ума і дій,
щоб Душа відкритою була
і завжди в ній
вогник свічі горів,
освітлюючи путі,
по яких ми збираємося йти.

ЗМІНИ

Тепер потреба велика уже є,
у зміні взаємин у суспільстві,
то треба, щоб кожен це зрозумів,
щоб кожен спробував змінити себе,
бо це єдиний шанс і вихід,
щоб відновити чоловічий рід.
Ми всі бачимо світ саме таким,
якими ми прийшли у життя це.
Світ насправді є відображення наше
і ми дивимося на нього завжди,
як у те дзеркало на стіні.
Ми бачимо, чуємо, відчуваємо усі
природу, світ, людей, окремі деталі,
чи ситуації певні саме так,
які ми є своїм нутром насправді.
І досить часто наша реакція
на все це, в словах і діях
не є подібною до такого сприйняття
нашим оціночним умом,
тому то в наслідках проявляється
результатами від нашого ума,
вихованого батьками і суспільством.
Тут є різниця і ми знаємо про це,
тому і діємо так, наскільки зрілі духом є.
Тут уже лицемірство присутнє,
присутня наша підлість в дії
з присущої вигоди і користі,
виходячи з оціночних можливостей
і з інтересів своїх у цю мить,
чи на перспективу на досвіді минулому,
на бажаннях помсти, чи примирення,
або коли ми визначилися до змін,
то цей фон бачення всього
дає нам фактаж і можливості
до покращення життя свого,
зі здатності розуміння потреб того,
що дійсно це буде умовою тією
для творіння якостей життя.
Та основа і значимість
дзеркальності такої у тому,
що ці наші сприйняття
зовсім не випадковими є.
Ми можемо їх приймати,
ми можемо відторгувати їх,

або по своєму перелаштувати
для прийняття в застосування собі.
Та суттєвим тут є те, що вони,
ці бачення, чуття, відчуття такі
появляються у нашому житті, як
вчителі.

Ось тут потрібне нам бдіння,
ось тут потрібне нам розуміння,
наш досвід і вміння,
бо від цього залежать наші манери
у подальшому житті
і наше наповнення в слідах,
які ми лишаємо по собі
в словах, ділах для себе, для інших,
то так і для потомків наших,
а також, і в першу чергу,
для святого Духа, чи Духа темного,
хоча про цю чергу ми
фактично і не заморочуємося ніколи,
а слід би нам подбати про цей нюанс,
бо так би ми суттєвий шанс
зростали до усвідомленості в діях.
А це хороший показник
і нам би всім взяти у життя
за правило думку й дію таку.
Тож, коли ми пишемо у віршах
про прояви брехні і зла,
які ростуть з роками в нас,
бо про це засвідчує ця думка й дія,
що ми собою прийняли
цей устрій суспільний таким,
яким керує вигода і користь,
відкидаючи святе щодня.
Тому ми інколи у лицемірстві своїм
застосовуємо святі слова без дій,
бо так вигідно нам у даний час
і цим ми прислужуємо сатані.
Та все ж з розмірковувань таких
змінюватися на краще почали
і усвідомлення баченого зла
допомагає обходити його заздальгідь.
Бо така, мабуть, доля наша,
що путь до енергій позитивних
ми почали пізнавати по орієнтирах
на цім путі Всесвіту пізнання
у змінах хороших і каяттях,

навчаючись не повторювати помилок,
які напоминають про себе нам
негараздами, болями, чи то докорами
сумлінь,
бо це і є ті знаки, які спонукають нас
змінювати життєві маршрути
до проявлення в ділах доброти і любові.
Такі зміни є по силі й можливостях
щодня кожному із нас.
Змінитися ми маємо усі,
наскільки дозволять можливості,
то виростуть серед нас і ті,
хто буде справедливо управляти.
З ким поведешся, того ж і наберешся,
то так і природа копіює, відтворює
енергії людської спільноти
і тому вона є надійним помічником.
Тож і настав уже той час,
коли ми маємо здійснити вибір
з цього моменту і назавжди,
щоб життями до святого Духа йти.
Ось так зріють людські уми,
щоб свідомо у стан любові увійти.
Дякуємо усім, хто здатен творити
доброту,
хто вирощує у собі любов святу.
Бо саме наявність у нас любові і доброти
засвідчують про наявність у нас зла,
а таке розуміння уже кожного спонука,
щоб устремляти себе до доброти,
бо це певна здатність до позитивних
змін.

ДЯКА БАТЬКАМ

Дякуймо батькам завжди,
дякуймо батькам усі,
бо саме через них у життя
приходимо у світ цей ми,
щоб продовжити життями могли
ту місію у вічності,
засвідчуючи безначальність
і невидимість кінця
по істинному задуму Творця.
Дякуймо батькам щодня,
дякуймо, допоки крутяться у голові

ці думки про себе і життя,
бо це і є джерело те, яке
живодайність свою засвідчує тут
присутністю Творця-святого Духа.
Дякуймо батькам за те,
що дали змогу нам
нести і доповнювати оте святе
нашому БОГу святому,
який кожну думку рухає
у кожну дію благодатну.
Бо батьки нас зачали
у стані блага і любові,
бо у цей час щасливими були,
хоча те все лишилося позаді,
а вони і далі творили і любили
ту ниточку нашого Творця,
яка так довго нас іще єднала,
то за це я дякую їм і святому Духу,
який сподобив через них
продовжити цю ниточку життя.
Життя було у них від БОГа,
життя побудив святий Дух,
бо кожен у нове життя завжди
несе нову часточку любові і доброти.
Тому знаймо люди всі,
що ми теж є явними співтворцями
у продовженні життя
і цієї милої любові,
яка, як ні одна якість буття
засвідчує про наше єднання
зі Всесвітом великим.
Отак є життя – добре, чи лихе,
то так серед нас і в нас вита
у різних проявах доброта,
то і вона у нас і між нами
заявляє про присутність свою,
бо її ми можемо тримати руками,
ми можемо її проявлену тоді
приймати трепетними дарами.
Та людині можливість дана
вибирати у житті те,
чи інше в результаті,
або усвідомлено уже
творити саме те,
що дає право нам називати
її у богочоловіком,

бо він придатним є
нести це світле і святе
так легенько у піднесеності своїй,
нібито, янгол небесний,
а ми з таких розумінь
долучатися здатні
вирощувати ці якості святі,
які творити доручили нам боги.
Ми суттєво не змінимо життя,
бо лиш Душа Духом святим
і вишуковує нам батьків,
та ще до років семи, майже, всі
живемо бездумно, наче святі,
приймаючи і споживаючи дари,
які нам організували творці.
Та лиш спізнавши раз
таке бачення себе і світів,
то спізнаємо і тягарі богів,
якими клопочуться вони,
виводячи на стежки святі
повсюди і кожну мить,
щоб цим іншим стежки освітить.
Тож бережімо кожну думку у собі
і дією стверджуймо їх у житті,
коли вони засвідчують енергії позитивні,
бо саме на них тримається життя,
яке ми носимо кожен у собі
задля продовження цілісності буття.
Життя є і доля у ньому,
то так і батьки, як данність йому,
будучи слизняком, чи творцем,
будучи в байдужості, чи пошуковцем,
та все таки не вдається уникнути
бути проходом у життя
нового маленького ангела.
Ось із споминів таких
ми подивилися на себе і на батьків,
а ми самі уже батьки, чи дідусі
і наші батьки давно відійшли у засвіти,
то знаймо, що якщо ми не забуваємо
про них,
то вони із нами були і є завжди,
бо саме через них ми
і ходимо до джерел родових
в години радості, чи то біди.
Тому то знаючі люди

так піклувалися у пам'яті своїй про
батьків,
складаючи на папері дерева Родів,
та ще й щоденники
із покоління у покоління вели
про ситуації повчальні,
та і за могильними надгробками
пильнували.

Бо саме так у пам'яті їх берегли
і саме у хвилини ці дякували їм усім.
Та і діями такими дітей своїх
до цієї традиції долучали
і саме діями цими і молитвами
ми ще й тим, хто не родився
щасливу долю формували.

АПОСТОЛИ

Апостоли правди і доброти
є реальностями проявленими,
бо там де є вони, де ходять вони
і зацвітають життями люди.
Так, апостоли є учні БОГА,
та саме мудрість і розсудливість їх
і виносить у житті таких
учителями духовними для всіх.
Та нема у світі тих шкіл і вузів,
де навчають вчителів духовних,
бо вони такими вже самі
приходять для нас сюди,
щоб бути взірцем для всіх,
щоб іншим допомогти
у пізнанні кожному
при пошуках свого путі,
яким ми зі знаннями тоді
до святого Духа зможемо підійти,
підійти й до джерел Творця.
Саме старці, апостоли святі
є чеснотами життя, є тим зерном
уже зрілим для людської ниви,
щоб визрів Духом рід чоловіка.
А вони здатні до творіння чуда,
до прозріння кожного у собі.
Та і наші благодаріння
з правди, милості, любові
у повсякденних діях

будуть в цьому нам у поміч.
Багато сьогодні є прозрівших,
чимало є і тих, хто осяяння відчути зміг,
та є серед них і такі з відомих їм причин
які відмовилися бути пілігримом
у житті.

Багато є таких, хто із користі,
чи потреби

шукають тих вчителів, які
навчають прийомів, навичок,
щоб змінювати життєвий стиль,
або діями такими хитрими
закріпити суспільний статус свій.
Це звичайні злодії, бо цим вони
не можуть долучитися до джерел
духовних.

Духівники допомагають очищуватися
єством,
щоб пошуковці відкритися Душею
змогли,
щоб їх свіча Душі могла освітлювати
їх путі

і в них можливості при цьому були
зберігати цілісність співжиття
для всіх учасників у коловраті цім.
А у нас прохання є до всіх –
створюймо умови для діяльності таким
будь яким вчинком позитивним
і ці енергії їх знайдуть,
а вони вже нас
із наявної біди виведуть.

Такими діями своїми ми
неусвідомлено самі собі
покращуємо умови життя,
а до наших енергій благодатних таких
підпливуть всесвітні
і вже будуть оберегами нам.

Шукаймо люди всі мудрих і духівників
душею, умом і в ділах,
бо вони є істинні провідники
до тих джерел, де кожен з нас
зможе почерпнути для себе і сім'ї
благодатної доброти і милої любові.
Де вчитель є від Отця-Творця-святого
Духа,
то туди притягаються і учні,

які спізнали істину Життя
і прийняли любов сміливо у діла.
Важко буде певний час
посланцям-апостолам серед нас,
але знаймо люди, знаймо всі,
що вони сюди прийшли,
щоб нас спасти.
В добру путь у пошуках таких!

ДУХ ЖИТТЯ

Душа страждає, ние і болить,
бо, мабуть, хоче в цьому тілі бути.
Докори сумління серденько жмуть
і тіло від сорому горить,
бо хоче жить і говорить,
бо хоче щастя і любить...
Що ж так її гнітить?
Мабуть, гіркота ума,
мабуть, бездія у ділах?
Як вийти з тупика
в якому опинився я?
Та визнаймо істину,
що лиш факт життя
допускає кожному окремо
емоції, мрії, надії,
радість, доброту, любов.
То так і Душа у тілі себе проявля
лиш тоді, коли у ньому є життя.
Хоча тіло є тим обумовленим тліном,
та саме, коли воно проявлене життям,
то воно і бажання має,
і про потребу їжі заявляє,
як духовної, то так і натуральної
і цими приземленими потребами воно
здатне керувати душею і умом,
то так і насичувати Дух свій
на день сьогоднішній,
наступний і у роки,
бо духом єднаються вони,
який є у постійному зв'язку
зі святим Духом Всесвіту,
чи то з Духом темним і злим.
Ось у чому істина життя.
Та коли ми все ж втрачаємо
ці здатності і якості при виборі

з доцільності, чи користі,
то використовуємо все таки
наявні в нас енергії життя святі
на лицемірство, гнів, зради
і на багато чого іншого, що
знищує енергії життя тоді.
так, тоді у нас не вистачає у житті
радості,
тоді ми відчуваємо нестачу у всьому,
а в додачу приходить втома, відчуття
важкості
і ось тоді ми починаємо злитися,
відкриваючи себе і простори життєві
свої
для енергій негативних всіх.
Хоча такі у житті мають успіх,
а з ним приходить гординя, зверхність
і умом ми тоді формуємо інший статус
і у всьому шукаємо вигоду і користь.
Починається в нашому естві боротьба
уже наявного зла з добротою,
появляється деколи жалість до себе,
та вона ще більше руйнує нас,
як і будь яка дія позитивна
у нас тоді викликає бунт, боротьбу,
бо нам би очищатися перш слід,
а потім уже якості приймати.
Зникає міць волі у собі,
немає й устремління,
то зникають і можливості,
бо в моменти такі
в наше поле діяльності
не надходять енергії позитивні.
Ми так у певний момент життя
попалися в ловушку до диявола
і тепер вже важко від нього відійти.
Саме такі є рабами в суті
цих суспільних надбудов
і зваб щоденних від яких ми
іноді сховатися бажаємо
і ховаємо примітивно голову у пісок,
як той птах австралійський,
та цим ми не міняємо зовнішніх умов,
хоча інколи починаємо ходити
до церков.
Так це спроби і хороші,

та щоб зміцнити свій дух,
нам слід змінити й життєвий стиль,
а найкраще допомагає нам
у випадках наших таких,
де є милосердя і доброта
і лиш відчута радість за дії такі
відкриває шторки до Душі
і тоді вона з любові до життя
покличе Дух святий всесвітній
в поміч нашій брєнності тілесній
і Він енергіями духовними
зміцнить наш життєвий Дух,
додаючи мудрості уму і тілу сил
для милих поступів духовних.
Так, легко оступитися у житті,
та важко повернутися до істини,
на ті путі де є благодать свята
і інші якості нашого життя,
то так і мила любов, і щедра доброта.
Тож знаймо люди, знаймо всі,
щоб Духом святим себе наповнити,
то маємо очиститися при житті
і тоді відкриються потоки позитивні
з яких до нас Він в поміч прийде
у моменти вагань і важкоти,
щоб почати якості духовні стяжати
плідно і невтомно день при дні,
щоб засвідчити світу і собі,
що ми щиро є відкритими
для любові і доброти.
Любімо життя і воно
нас приголубить у благодаті,
бо не було би і вірша цього,
якби не існувало на планеті
умов для життя.
Тому саме так діють мудрі люди
і саме з середовища їх
виростають вчителі духовні,
яких потребуємо і шукаємо ми,
бо краса життя і благодать у нім
потребує наснаги і сил духовних.
То докладаймо вмінь
з таких от розумінь,

щоб зміцнити дух свій
для стягання якостей життєвих.
Ми всі приходимо у життя
зі знаннями основ істини,
які були закладені Творцем,
а наші предки несли і в цей день.

ПРАВДА

Правда у кожного своя
і так воно фактично є,
бо підтверджуючи факти події ми,
то в дії цій і є правда,
як свідчення про наявність їх.
Вони є і були, а ми підтвердили.
То правдою є і те,
що у цім світі є доброта і зло,
є жорстокість і любов...
Ми про це стверджуємо усі,
бо бачимо, відчуваємо, чуємо таки,
як істоти, як творіння божі.
Хоча у тих фактах, випадках
різні люди бачать і прояви різні їх,
бо одні бачать зло
і готовляться до боротьби,
інші теж бачать зло,
та дякують Духові святому
за підказку у цьому,
а ми тоді і шукаємо спосіб,
щоб від цього зла відійти,
чи зробити певні висновки.
Бо суть бачень таких,
є дзеркальне відображення
до точності своїх –
вони саме такими в нас і є.
І тому ми кажемо усі,
що правда в кожному із нас своя,
бо у кожного відображення своє,
яке формується з нашого психічного
стану.
Тож факти, ситуації усі
є реаліями життя,
є його учасниками,
як і люди самі по собі,
то і правда у людей є фактом тим,

які й засвідчують її
від рівня розвитку свого
у соціумі цім,
чи то від духовної чистоти.
Правда сприймається нами усіма,
як енергія, нібито, позитивна,
а наше бачення різності її
лежить у нашій різності.
Тому то філософи, мудрі люди, старці
у формуваннях думок своїх
застосовують слово – істина.
Іс-тина – із тини, із болотини,
як витікаючий потічок
чогось чистого для всіх,
як джерельце, що є іс-ток
енергій якостей життєвих.
Так є у природі,
так і є в мудрості людській,
як істинні знання,
як істинні якості життя
і вони є наші життєві орієнтири.
Саме так сприймається істина
при застосуванні на фоні правди
і слова, нібито подібні,
та мають різну суть у собі.
Таких слів у застосуванні нашим безліч є
і для розуміння ми маємо слово – воля,
що істинність у собі несе,
коли ми поряд з нею
бачимо відповідальність дієву;
бо широко застосовуване слово –
свобода
не має по факту у собі цієї суті,
а має лиш частинку, як путь
до входження у стан волі
при боданні-боротьбі у здобутті.
А ми знаємо усі, що боротьба
духовності не сумісна.
Є людина – факт,
а ми бачимо злою її;
подивилися на іншу –
чистий янгол, одна доброта.
хоча й злих люблять діти їх,
любить жона і батьки,
то прийде пора, що і вони
будуть милими і добрими

у нашому сприйнятті і прийнятті.
Можливо, і так є,
що і ми для людей є різними:
як добрими, то так і злими.
Можна писати фоліанти цілі.
Хоча ми часто і пишемо,
що правда і істина слова подібні,
та істина містить у собі чистоту духовну,
яка формується на справедливості
і формує в нас довіру до того,
що привносить у життя
спокій і умиротворення,
привносить любов і благодать святу.
Ось така різниця у словах цих
і коли ми розуміємо їх такий смисл,
то і застосовуємо відповідно їх.
Тому духовні люди говорять про істину,
а люди пристрасні про правду.
Тому то жорстокі й злі
бачать саме в злі те,
що їх інтереси задовольняє
і тому вони в захищають ярості
і оправдовують свої вчинки злі,
своє лицемірство і користь,
свої статуси суспільні і посади
князівські,
часто говорячи усім, що саме енергії
негативні
допомагають виживати їм у цьому
суспільстві,
у цьому суєтливому світі.
І тому твердження такі
і є правдою для них.
Ось так насправді є,
що у нас, серед людей,
істина то одна
на цій Землі святій,
а ми усі, усі є
сестри і брати,
мами і батьки,
бабусі і дідусі,
як внуки й діти
їх і Творця
одним одна сім'я,
в якій по різному бува,
то й нам нічого ж не міша,

щоб все таки усім, усім
жити без криз і війн,
допомагаючи одне одному
в моменти важкі,
то так і слово добре принести туди,
де радість множить наші ряди.
Слава Тобі БОГ святій,
що Духом святим
живий, кріпкий і вічний!
І окрема подяка тим,
хто життями здатний нас єднати,
здатний якості духовні все таки
у віки золоті їх привнести.
Бо не просто буде істину зберегти
і любов'ю нашою укріпити її
заради того, щоб жити,
жити і це життя любити.

БІЛЯ ІСТИНИ

Ось тому Творець створив чоловіка,
давши йому життя,
в якому він зустрічає добро і зло,
а маючи здатність вибирати
і зваблюючись у цьому,
стає л-юдиною,
хоча має здатність, як чоловік
шукати істину святу і цим
приймати у життя своє ці якості святі,
якими кожен росте і зріє в мудрості
своїй
і таке життя будує, де є
радість, доброта і любов,
а це і є ті енергії позитивні,
які так потрібні Творцю-Духові
святотому,
щоб утримувати енергетичну рівновагу,
бо дух темний, злий без рівноваг таких
зруйнує життя і цей світ,
залишаючи пустоту у космосі великім.
Так зникне і сенс самої суті життя,
бо не буде й нас ось таких,
які пишуть, які читають,
які бачать, чують, відчувають,
оцінюють, аналізують, люблять
і в радості, чи у зловтіхах живуть

спільнотою разом з усім,
що є в природі і у Всесвіті таким.
Одні є поживою для інших,
інші поживу здобувають,
чи виробляють іншим –
і так цей кругообіг енергій,
як продуманий рух на планеті цій,
що усе у Всесвіті держить.
Тож у нас таких, є шанси завжди
творіння енергій продовжити,
як позитивних і негативних,
знаходячи точки дотику
і створювати умови співжиття.
Бо якщо нас не буде,
то не буде і життя.
Тому будьмо творцями буття,
творцями енергій позитивних.
Так їх творити важче подеколи,
та і вміти треба їх творити,
то навчаймося любити,
а любов навчить нас усіх
милості, любові і доброти,
навчить нас сприймати зло
і всі енергії негативні,
як учасників життя наявного.
Суть в тому, що зло саме себе знищить,
та лиш наші знання і можливості
творити енергії позитивні
забезпечує умови для носіїв
і продукувачів доброти і зла,
чи і тих умов дотичних
для терпимого співжиття.
Сьогодні ще є загроза для життя,
тому просимо не байдужих і тих,
хто має у собі зерна любові і доброти,
то постараймося гуртом відповідально
відновити давно забуті істини,
бо вони є у збереженні ЖИТТЯ
гарантом.
Бо як би ми не крутилися в думках,
то так і словами, і в ділах
совістю і грошами,
здоров'ям і нещастями,
як би ми не гордилися посадами,
чи не соромилися наготи,
чи то при відсутності можливостей

їжею себе наситити,
або в духовності святій
умиротворення знайти,
та ЖИТИ все таки
хоче кожен із живих.
То збавляймо обороти злі і корисливі,
а мудрі духом зміцнюймося у собі
і разом творімо якості духовні,
бо саме вони є умовою життя
в наших таких різностях.
Одні помирають, інші народжуються;
одні хворіють, інших вбивають;
одних лікують і спасають,
іншим видійти у засвіти допомагають.
Будьмо частіше терпимими,
будьмо жертівними у поступках своїх,
навчаймося творити доброту і любов
бо саме за це Всесвіт нам
сонце, землю, води, повітря дає.
Ми ж їх не робимо, а прийняли,
і вони знаходяться з нами
у взаєминах певних.
Любімо життя таким, яким воно є
і хай для кожного із вас
завтра сонечко знову зійде,
а ми спільно подякуймо йому за це!

НЕВДАХИ

Не вдалі діла нас хилять долі,
бо ми не здатні самі творити ті умови,
де би ми спізнавали благодать святу
і покоління наступним передавати
могли.
Так, кожен може сказати із живих,
що невдач при житті зазнавав
і цим гіркоту при споминах відновляв.
Не вдавалося ре-алі-зувати
своїх намірів корисливих, чи злих,
бо ці невдахи вирішують питання свої
через створення проблем іншим,
долучаючись до потоків енергій
негативних,
часто опиняючись в центрах бійок, війн.
То хіба назвати ці дії лихі
ми здатні життям святим,

коли такі невдахи керують нами,
коли вони набивають кармани
кражами майна і життя,
а їм усе мало й мало.
Ось така психіка-душа у таких
невдачників-хапуг суспільних,
бо суть поведінки такої в них,
що вони не довіряють собі подібним,
не довіряються життю наявному,
не мають вони довіри і до господа,
і до святого Духа взагалі.
Ніхто з таких і не задумується:
"Чого життя у них таке складне
і важке?"

Та не вдається з такими
мову про каяття завести у собі,
чи почати мову про сповідь життя свого,
бо там нема моментів таких,
які би вони хотіли би повторити,
чи то для життя дітям своїм лишити.
Бідолашні невдахи життєві,
та це й наша всіх біда,
коли ми бачимо страждання їх,
та не поспішаємо допомогти.
Не поспішаємо, бо страх іще маємо,
щоб на таку стезю самому не зайти,
або в злорадстві чекаємо
подивитися на падіння їх.
А для чого чекання таке?
Бо зло за жабри бере,
що до творіння хорошого
не хочеться іти,
а чекаємо тому,
що можливостями не доросли,
щоб невдахою таким
проявити себе у всіх,
не відаючи того,
що звідти вороття нема
і смерть дочасна чигає на такого.
Не просто істину життя пізнати
при міркуваннях ось таких,
бо там і нема її, бо в нас вона.
Ми маємо кожен шукати її у собі,
хоча і знаємо, що для суттєвих змін
потрібно іще більше устремлінь,
ще більше знань і вмінь,

щоб долучитися ділами самим,
щоб почати творити взаємини приємні,
де милість, доброта і любов
присутність свою проявляти почали
вслід за нашими хорошими ділами.
Не просто це почати,
та все ж вартує спробувати,
щоб відчути благо
за свої думки й діла.
Бо такі відчуття,
то є процес прозріння,
бо з цього часу ми невдах не побачимо,
а побачимо тих, хто допомоги потребує.
А це так багатьом потрібне,
щоб устремління з думки у діла йшли,
то й можливості будуть іншим
допомогти,
бо ці думки такі виводять кожного
на ті путі,
які є світлішими і діла будуть
благо-родними.
Ось так не просто зникають невдахи
при житті
і приходять на простори пошуків
добряки,
бо вони, все таки, були і є з тим благом
у собі,
яке у кожного із нас живе,
а нам його треба лиш відновити.
В добру путь вам, люди!

СТАН

Стан людини рівновагу шукає,
а то й благоговіння відчути хоче,
бо це такий стан психіки її,
коли умиротворення і спокій
у відчуттях присутній,
є він у в думках і в ділах,
як здатність діяти
з енергетичної повноти,
як готовність до будь яких дій,
які вирішення потребують
в результатах позитивних.
Хоча ми буваємо в стані роздратування,
зла,

у стані розчарування життям,
чи то результатами дій своїх,
в яких перебувати ніхто не хоче.
Тому знаходження єства в стані радості
є стан прийняття допоміжних енергій

всесвітніх

і у цьому прийнятті ми є активніші,
ми складаємо плани завтрашні,
ми бачимо себе у щасливому майбутті –
і це прекрасно є, наші любі друзі.
Зазвичай, ми стан свій здатні відчувати
і навіть є можливості навчатися самим
вводити себе у стан благодатний,
як відчуття своєї причетності
до створення цих нових умов,
коли ми радіємо життю у мить цю,
коли нас наповнює свята любов.
А ми, наші сестри і брати,
коли хочемо в стан піднесеності увійти,
то вирушаємо в мандрівку до лісу
і милуючись красою його,
і відчуваючи свій вдих і видих,
то тут і починають в мозку
творитися хороші думки –
і так хочеться дякувати життю
за всі прожиті роки...

Ми це і робимо, повертаючись в минуле,
бо там було усе те, чим ми
до цього моменту доросли,
коли подяки шлемо щирі
батькам, сестрам і братам,
а також дітям дорослим своїм
і споминаємо з теплом ті розмови
з онуками у наших спільних подорожах

у ліс.

Тут, серед них черпали ми життєві сили,
а мудрості саджанці приймали від
близьких

і від знайомих в ситуаціях різних.
Ось так очищення своє спізнавали,
нібито, у сокровенному знову
признавались,

дивлячись на спомини свої зі сторони,
сповідуючи життя своє Всевишньому
і легкість відчувалася у єстві.
Постараймося кожен при житті

подивлятися на природу частіш
і знаходити можливості знову й знов
йти на сповіді у ліс,
де ми відчули потребу
вперше до таких от розмов
самого із собою і зі всіма,
в яких були прохання про прощення
за те, до чого поганим доторкнувся,
чи потривожив думки життя комусь.
Ось так і виникала потреба щораз
покаятися і вже в умі формувати
способи,

щоб виправити помилки все таки
і намічати в планах дії ті,
якими ми маємо свідомо вже йти
до зміни способу життя свого,
щоб Дух Роду наповнювати
енергіями позитивними,
щоб і Душа з радістю несла
цей позитив у наступне життя,
щоб інший мав у собі, у долі своїй
ці можливості з благодаттю
примножувати якості життя святі.
Бажаємо усім, щоб і ви спізнали цей
стан,

коли ось так у роздумах виникає план
на майбуття і ось визрівала в нас
відповідальність така за тих,
хто після нас примножувати буде
цю щирість, доброту і любов!

БІДА

Часто тільки у біді пізнаються люди,
бо тоді ми готові завжди прийняти
будь яке слово тепле,
чи то допомогу дієву.
І ось ця здатність прийняття
досить таки значима
при вибудові життя.
Це і є те бдіння у житті,
про яке Христос усіх просив,
бо в такому стані ми
є пильніші у спогляданні,
тоді й наш слух ловить саме те,
що суттєвим для життя є.

Сьогодні люди проявляють
щирість, милість, милосердя
і зі бажають допомогти,
а для цього контакт
потрібно встановити
і тут, як тут
слово при нагоді є,
яким бажаючий дарувати,
чи допомагати і відкриває
іншого для такого прийняття.
Відбувся контакт,
то буде і хороший результат.
Тому то хай усім
будуть у повчання слова ці,
що при найменших болях,
негараздах не впадаймо у відчай
і, тим паче, не приймаймо байдужість
у себе відреченістю у діях,
а самі посильними ділами
відкриваймо енергетичні канали
і позитив до нас прийде,
і поміч нам у життя принесе.
Бо ці маленькі наші дії
і відкривають нас для прийняття.
А зневіра, байдужість,
як і відреченість від життя
перекривають канали позитивні в нас,
та ми все одно живемо серед енергій усіх
і в такому стані ми відчуваємо, ніби,
пустоту.

Так воно і є, і в пустоту цю
нашого життя негатив повзе
і тоді наше життя занадто важким стає.
Часто і досить часто відбувається саме
так,
навіть і в ситуаціях простих,
коли проблеми такі часто вирішуються
у розмовах із людьми, яких стрічаємо ми,
у молитвах із Сущим у собі,
то тоді ми не ввійдемо в стан біди
і ми відчуємо полегшення у єстві.
Ми цими діями відкриємо себе
для допомог чудних,
про які написали вище.
Та часто є, що Дух святий заздалегідь,
знаючи, що ми вже умом готові

схибити на життєвому путі,
тому і посилає біди незначні,
ніби, іспити, ніби, певне повчання,
щоб ми були готові у самотійному
житті

ось так навчатися відкриватися
серцем і Душею завжди
у такому способі простому,
як вміння прийняття.
Цю функцію біди у житті
і виконують проблеми-негаразди,
чи ті невдачі дій і тілесна біль,
бо саме вони ведуть наш ум до змін,
ведучи до розуміння того,
що ми маємо навчитися самі
бдіння, прийняття,
а для цього має бути Душа
і єство наше усе чисте,
бо чистота дає нам можливості
для таких дій відкритості.
Духовної чистоти Вам, друзі!!!

ВІЧНІСТЬ

По суті вічності нема,
то тоді би не було й життя.
А от ілюзію вічності у Всесвіті
формує невідомість начал і кінця.
Тож цей рух енергій життєвих
у певній різноманітності їх
все ж має властивість видимості,
як і початок і закінчення у всьому.
Бо все народжене відмирає,
бо все проявлене также зникає.
Така от здатність руху
і в наших можливостях спостережень
за рухом проявлень по колу.
та все у рухові такому
є витрати й надбання,
є знос, відмирання і відхід,
був початок, то буде і кінець,
було дароване духом життя,
то і воно рухається до закінчення,
або змінює насиченість і складники,
набираючи інших форм і суть
призначення

у всьому живому на Землі.
Коли залізо треться об склеєний пісок,
то і воно втрачає форму і свою роль,
а живі організми при певній невидимості
мають різні строки життя,
беручи суттєву участь в цілісному
організмі.

Навіть тіло людини
змінює свої клітини
приблизно за років сім зовсім
і відроджуються новими.
На тривалість життя впливає
інтенсивність застосування,
навантаження і середовище,
та й іще купа умов різних.
Подивімося на зовнішність людей,
які живуть нещасливо,
не вилазячи з проблем,
то вже до років тридцяти
вони вже є, як старики,
а ті, хто благодать має у житті,
має творчий запал, і добротою
з любов'ю наповнює свої діла,
то такі люди і в дев'яносто літ
мають поставу струнку,
мають і свіжість молодечу на лиці
і думки в них мудрі,
вони щирі і привітні...
То ці слова є для розмірковування усім,
що кожна людина здатна умом своїм
створювати умови життя і цим
наповнювати змістом таким,
що по зовнішньому прояву,
то так і по уму сказати можна,
що це аристократ наяву,
хоча насправді він тракторист.
Тож і мова за це іде,
що добрі наші вчинки
мають цю божественну здатність
проявляються в тілесних обладунках.
У всьому є зв'язок
і людина не виняток.
Щасливий не помічає руху часу
і він має відчуття вічності життя
а злі є тонкими і часто їх
ламають життєві бурі,

та і їх плоди
не знаходять придатні ґрунти
для продовження родів,
бо такі вони нещасні
і кличуть смерть вони часто.
Та скажемо тут усім,
що вічність існує у світі цім
завдяки змінам нас і в нас,
що створює цю ілюзію вічності.
Вона не торкає нас безпосередньо,
не впливає на уми і статки,
та скільки блага кожен із таких
здатен лишити по собі,
коли збирав і мав його у житті.
А життя людське є,
ніби, квітка серед життів усіх,
коли пишність, аромати її,
а також і результати їх дій
наповнюються постійно милістю,
любов'ю, добротою і радістю.
Бо саме й бажання жити,
якраз цими якостями й живиться
і саме ними святістю світиться.
Це саме ними й так вміють вони
кожному серце й Душу торкнути
і в цьому їх покликання,
щоб наповнювати світи
енергіями позитивними.
А ці енергії є вічними і вони
є до кожного із нас дотичними,
маючи здатність поселятися у нас,
рухаючись, змінюючись весь час
щоб ми сліди хороші
лишали по собі у цій вічності.
Бо вічність ми можемо сприймати
у цих прожитих днях і роках,
а дні так скоро пролітають
і враження таке,
що ми в поїзді мчимо,
і за вікнами пейзажі і події різні,
так на дні наші скоротічні подібні,
що ми не здатні їх фіксувати й додавати.
Тільки у тих днях, що мама родила нас,
ми здатні споминати роки,
хоча ці цифри їх нічого нам не говорять,
бо панораму життя нам не досягнути.

Так багато днів у житті,
так багато пізнали ми,
так багато ми забули,
бо не знаємо дитячих днів, а то й років,
чи подальших значимих подій,
а вони ж були, бо відчуття нам лишили,
що все таки у щасті ми жили.
Були й невдачі і помилки,
були і тілесні болі, були і дні,
коли Душею ми страждали,
та все БОГ святий нас виводив із халеп,
а ми за це не завжди й дякували.
От і сьогодні ще не знаємо ми –
скільки днів, років залишило життя нам.
Мабуть, іще багато – ціла вічність.
Хоча й багато літ позаді,
та життєвий поїзд не стишує ходи,
бо дні ж такі й лишилися скоротічні,
хоча ще борщ варимо цілий день,
тому й баняк великий, та важкий,
аж на цілих п'ять літрів,
щоб вистачало на тиждень.
Тому змінимо все таки висновки свої,
що вічність не ілюзія, а факти
і маса незліченних подій,
та ми не здатні все таки
початок життя зафіксувати
і не запишемо в щоденник ту мить,
коли тіло смерть відвідає.
Вічність – і цим сказано усе.
Явне, уявне, і усе те,
що в діях і фактах залишене,
як і ті мрії і надії в майбутті тім,
яке стало давно минулим,
а про смерть і помовчимо,
бо оце позаглядали у шухляди і шкафи,
то мабуть треба іще довго жити,
щоб усе це поносити.
А зносити то треба таки,
бо коли помremo,
то щоб людей не обманювати,
що нема що взути
і приходиться лиш тапочки білі купити.
Та й цим не порушено правило вічності,
бо Душа фіксує, бачить,
що хоче все таки рідня,

та і друзі стоячи в стороні
готові ящик цей закрити
і не положать пляшку з коньяком
і пару пачечок шоколаду,
та й гру придумали чудну,
яку нарекли хованкою,
ховаючись під столітніми дубами,
та й співають хором,
нібито, маєстро Баха,
а нам закрили очі
наклавши зверху копійки,
та ще й руки зверху положили
і кажуть спи і спокій тут бережи.
Будемо лежати і мовчати,
бо суспільством навчені,
що треба виконувати норми ті,
які людям у законах господом підписані.
Хай живуть усі в благодатних днях
і не міркують про цю вічність,
бо от ми догралися з нею до того,
що кришкою закриють нас від усього.
Більше ми їх і не побачимо...
Не буде й суєти. Все таки дожилися ми,
бо до умиротворення таки прийшли.
Добре отак легко відійти –
і так відходять чимало,
бо очищують себе усі
від помилок тіла, ума і душі,
а хто відходив із життя важко,
бо помилки-гріхи не давали цій душі
злетіти янголом у засвіти,
то хай рідня продовжує за них
очищувальні молитви,
бо Духом все таки з ними вони.
Хай так з юмориною у словах
життя продовжиться вічністю,
та уже без нас.
Вірне і легке діло буває тоді,
коли ми на правильному путі,
і не задумуємося про суть вічності,
бо в стані радості і щастя
ми і є у цій безмежності.

СТУПЕНЬКИ

Духовне зростання фіксує ум
по формуванню думок і дій,
по стилю нашої поведінки,
та про це засвідчує і Душа,
і наші завершені діла,
бо цей своєрідний ріст,
ніби, щабелі драбини,
по яких ми вибираємося всі
при житті із житейської тини
і уже усвідомлено так,
що ум, як помічник старанний
формує світогляд наш.
Та саме важче підніматися таки
до першої щаблини,
бо щоб звершити дію цю,
ми маємо побачити суть свою,
побачити й почути тих,
кого ми здатні сприймати єством
на витягнуту руку і на відстані ті,
наскільки сягає зір.
Тож першу ступеньку спізнаємо ми,
коли себе почнемо стримувати
від надмірного споживання і питва
і тоді кожен відчувати починає,
що додаток сил і здоров'я помічає.
А стан здоров'я в кожному із нас
проявляється радістю і щастям,
бо ми тоді здатні до більших справ
і ця піднесеність у собі
відкриває мудрість із Душі.
Мудрість у людині, то це бдіння ума
через очі, вуха, відчуття
і ми такі при волі дій
не застосовуємо вигод, користі,
бо маємо від БОГа стільки знань і сил,
що здатні тоді чудеса творити,
радуючи Творця, себе і ближніх.
А от на другу і наступні щабелі
піднімаються ті,
хто підготувався бачити світи
і тому таким у поміч є
зростання Духом своїм.
Добродіяльність щира із любов'ю
в думках, словах і ділах

і вирощує ті крила в нас,
коли ми здатні підніматися таки
тілом й Духом на наступні щабелі.
Тому саме ця перша щабель
дає можливість розуміти
ту істинну просту, як нашу потребу,
що ми маємо для себе брати тільки те
і стільки, щоб блаженство мати із
потреб,
бо надмірність в речах, чи златі
і є той помилковий вантаж,
який здатен зламати щабель і нас.
Тому будьмо пильні, помірковані у діях,
Задовольняючи себе самим необхідним
У малості тій, що бачить і чує ум лихий.
Таке сходження в життєвому
покликанні
навчає відмовлятися нас
від гніву, обманів, зла і образ,
бо пізнають істину не лицеміри,
а люблячі життя, як і ті, хто довіру має,
бо такий стан єства благодатний
і Духом святим благословенний.
Та тут чуть повернемося назад,
до моменту того,
коли ми спізнаємо собою,
що ми маємо підніматися із тини,
в яку нас батьки й суспільство опустили.
Та от самоусвідомлення таке
може в наш ум прийти,
коли ми хочемо краще жити,
краще жити з розуміння,
що основа кращого життя,
це стан благодаті і легкота,
а такий стан ми
маємо самі будувати,
щоб можливості були
на інші щабелі ступати.
Так воно фактично і є.
Та коли ми покращення життя
бачимо в речах матеріальних,
то тоді ми усі енергії свої
скеровуємо для придбання таких
в процесі важкого заробляння грошей,
чи то хитрощами й силою їх
забирати стараємося в інших

і, навіть, у жорстокості своїй
часто готові убивати,
аби стільки грошей мати,
щоб ці речі в дім свій
і у життя своє придбати.
Та по факту вони все таки
тягнуть нас до низу
і ми в цій тині, у цьому лайні
і віддаємо БОГу Душу і більше нічого,
бо нащадки не хочуть наше зло
у життя свої приймати,
а батьки у гонитві за покращенням

таким

геть забувають те святе,
що в житті є щирість, милість,
радість, доброта і любов свята.
Це осудом не є, а ці слова для всіх,
бо тільки з пізнання зла,
ми здатні відчувати біль,
здатні побачити нікчемність свою,
часто так попадаючи у біду,
тому бачення й пізнання такі
дають побачити святого Духа руку,
яку Він подає усвідомленому.

* * *

Тож розмірковування такі
дають часто нам можливості
стишувати життєвий хід
і в досвіді набувати мудрості.
Зупиняймося усі інколи на мить,
коли ногу уже готові
підносити на нову ступінь,
бо ми узріємо в ході
і дія така покаже нам,
покаже істинну суть сходження,
або втома вкаже: "Наберися сил"
при стяганні якостей духовних,
а з появою таких ангельських крил,
ми і здатні бачити БОГа у собі.
Це і дає розуміння кожному,
що стишення емоцій і плохих дій
звільняє місце в нас для любові
і ми стишуємо бажання свої надмірні,
пізнаючи добродіяння свої,
як Блаженство у дні і в житті,

бо саме так діють якості святі.
Тому запрошуємо всіх,
хто скаже, що вони жили в рутині
повсякденної подібності днів,
То скажемо і ми таким,
що вони самі не хочуть змін,
змін добродіяннями і любов'ю.
Бо саме такі зміни в нас
засвідчують, що БОГ любить повсякчас,
спонукаючи у докорах сумлінь,
у негараздах і болях тіл
до пошуку путі до істини.
А істина доволі не проста,
бо вона і є наше праведне життя
і ми маємо вчитися жити,
та і жити ми здатні тоді,
коли навчимося себе і світ любити.

ВОЛЯ

Той уряд у державі,
який просвітництвом уми не займає,
який про письменництво не дбає,
то в ній духовність занепадає
і мова з такої бідності зникає,
та і культ спілкування між нами
помаленьку відмирає.
Зеленський не вся Україна
Путін теж не вся Росія,
іуди не вся спільнота
і Христос не весь БОГ.
Ось так зникли роди, народи,
зникнуть і нації наявні,
якщо державники такі
дбають лиш про інтереси свої.
Воля дій і відповідальність за них
потісняє зваби хитрі і лицемірство,
як і всі інші прояви лих,
а воля створює умови всім,
творити щастя, любов і доброту.
Воля – є атипод свободі
по змісту й самій суті,
бо закликаючи боротися за свободу,
то цим вводить спільноту
в потоки енергій негативних,
де проявляються пороки людські всі.

Свобода, як дія, що з-волею-бодається
і не є енергіями позитивними,
і не є джерелами будівничими,
бо ті, хто бодається є руйнівниками
в суті.

Там де присутня боротьба,
яка ведеться за зміну керівництва,
то і суть державництва бережеться тут
і такі боротьбисти заводять люд
в новий духовний і матеріальний хомут,
бо змінюється лиш ідеологія борців,
яка практично не змінювалася протягом
віків

і руйнується економіка держав,
на яку цей люд працював,
хоча тут відбувається лиш перерозподіл
доступу до ресурсів і фінансів, як таких.
Там не твориться любов і доброта,
бо де вони присутні, то там гармонія
взаємин,

там умиротворення і спокій,
бо в бесідах і при обміні думок,
можна вибудовувати умови такі,
які змінюють світогляди
і державні надбудови.
Лиш благодіяльні зміни у кожному
із нас

і є умовою для благодатних змін
в державі.

Найбільша трагедія людства,
коли з волею бодається воно
і любити життя не навчається,
бо від страху все ж не звільняється.
Так, з-вілняти-себе від нього,
пізнаючи гідність, волю дій,
для побудови взаємин гармонійних
і спокою, умиротворення у собі,
то нам би слід усім витися любити,
любити і доброту творити,
бо вони є основою добротного
і благодатного життя,
де істина і воля
є фундаментом взаємодій.

ДІЛА ЗАСВІДЧУЮТЬ СУТЬ

Кожен покажи себе в ділах,
а не у висловлюваних словах,
бо саме таких сьогодні багато є,
хто говорить про святе,
а сам живе за рахунок інших,
та служить господу цьому
і цим по факту лицеміром є.
Лиш праведники істину бережуть
і праведника суть між люди несуть,
і говорять вони досить мало,
щоб нікого словом не поранить,
бо найперша заповідь праведника:
живи саме так поміж людьми,
як Душа і совість тобі велить
і нікого зі стану свого не осуди.
Так, правдою часто вбивають,
чи ранять душі і уми людей злих,
бо правда відкриває справжню наготу,
від якої соромно навіть злomu
відчайдуху,

бо в них бідна і згорьована душа,
бо в них і ум далекий від істини є.
Бідна Душа у таких,
бідний і ум у них.
Не кожен здатний правду нести
і не кожен вміє застосовувати її.
Тому ось так вона до тих іде,
хто з любов'ю щодня і роками живе.
Тож не просто праведником бути
і не кожному ця місія по уму.
Бо праведниками є ті,
яким це дано по чистоті Душі,
хто Духом чоловіка є міцним.
Тому творімо з правдою доброту
і цим Благодать отримаємо земну,
бо Блаженство визначає наш стан,
до якого ми придатні всі
і в певному житті із розуміння
ми отримаємо це благоговіння.
Хай кожен знає на Землі,
що діла творимі нами у любові
покажуть божественну їх суть,
до якої усі життями йдуть.

РАДІСТЬ ЖИТТЯ

Радість життя і є той вислів
святий і чистий, яким ми
свій стан радості і щастя
цим словом м'яким – БЛАГО,
а від нього й споріднені слова –
блаженство, благоговіння,
благодать, благословіння,
які у всій повноті,
розкривають суть кожного єства,
які спізнали суть таку у нім.
Радість від божества РА,
тихого, світлого і теплотою багатого,
бо саме так у давнину
наше сонце називали
і за безкорисливість його,
як і за означені якості,
які були і є у нього, У – РА.
Ура кричали ми при перемозі,
ура кричали ми при діях вдалих,
бо енергії брали в божества РА.
Хоча ця радість і емоційна
і звук, як рик льва-земного царя,
та за ці якості усі його
щиро любили наші предки давні.
Слово Благо має той же зміст і суть,
та м'якота звучання дає кожному
ту теплу довіру і світлі відчуття

в тихій умиротвореності по суті.
Бажаймо блага-радості усім,
бо воно розкриває повноту життя,
ту тихоплинність, умиротворення
у собі

і у взаєминах між людьми.
Тому вона із сестрами своїми
така тендітна й міцна,
що їх в поєднанні
не здолає вся енергія зла.
Ви цих сестер знаєте усі –
і ось вони: милість, щирість, доброта
і любов з ними у всій своїй красі,
бо на цих якостях тримаються світи усі.
Хоча багато є таких,
хто вважає носіїв якостей цих благих,
як людей слабких.
Ні, це та їх енергетична міць,
якої нікому не зламати,
бо вона м'яккістю, мудрістю
й теплом зігріє гнівливого і злого;
втомленого і зневіреного підбадьорить;
лицеміра і брехуна усовістить.
До радісного можна підійти,
а благий допоможе завжди.
І ми не розділяєм цих слів,
бо це стан цілісний людини,
яким визначається сенс
і смисл життя земного.

При кінці

Почитай, любий читачу,
сторінку саме ту,
на якій БОГ святий
зупинив руку твою!
Щоб спільно навчатися любити
це життя миле і прекрасне,
шукаючи на сторінках цих
підказки і послання для себе.
01.03.2024 року

З любов'ю до Вас, друзі,
Сергій Миколин!

смт Рокитне, вул. Сергія Миколина

ОГЛАВКИ

ТАЛАНТ ЛЮБИТИ	3
ДУХОВНА МІЦЬ	7
ІНКОЛИ	8
ПОГЛЯД	9
ДУМКА	10
МОЛИТВА	11
СПОВІДЬ	12
ДВА КРИЛА	13
РАБИ	13
ЖЕРТОВНІСТЬ	17
СУЩИЙ	17
КРОКИ	20
БЛАЖЕНСТВО	21
КРИХТИ ЗАМИСЛУ	22
ОРІЄНТИРИ ДЛЯ ЛЮДИНИ	25
БІЛЬ	26
НАСТУПНЕ ПОВЧАННЯ	26
ВЗІРЕЦЬ ЧИ ФАКТ	27
КОПІЯ	30
ПИСЬМЕННИК	31
ЛЮБОВ У ЖИТТІ	32
МАЛІСТЬ	32
ДОБРОТА	34
ДІТИ	35
ЗМІНИ – КАЯТТЯ	36
РАЗУМ	37
ОРІЄНТИРИ	40
СВІТЛА ДУША	41
ЗМІНИ	42
ДЯКА БАТЬКАМ	43
АПОСТОЛИ	44
ДУХ ЖИТТЯ	45
ПРАВДА	47
БІЛЯ ІСТИНИ	48
НЕВДАХИ	49
СТАН	50
БІДА	51
ВІЧНІСТЬ	52
СТУПЕНЬКИ	55
ВОЛЯ	56
ДІЛА ЗАСВІДЧУЮТЬ СУТЬ	57
РАДІСТЬ ЖИТТЯ	58

Літературно-художнє видання

Сергій Миколин

ТАЛАНТ ЖИТТЯ ЛЮБИТИ

Видання пізнавально-філософського спрямування

Технічний редактор:
Олег Борилюк-Міськов

Підп. до др. 8.04.2023.
Формат 64x80 $\frac{1}{8}$.
Папір офсет.
Друк цифр.
Гарнітура Mysl.
Ум. др. арк. 7,0.
Обл. вид. арк. 7,0.
Тираж 20 прим.

Видавець Олег Зень
Свідоцтво суб'єкта видавничої
справи РВ № 26 від 6 квітня 2004 р.
пр. Кн. Романа, 9/24, м. Рівне, 33022;
068 025 067 4; olegzen@ukr.net;
olegzen1961@gmail.com

Друк: ФОП А. Брегін
вул. Біла, 53, г-2, м. Рівне, 33009;
098 47 60 097